

BIJENTEELT

KUNSTRAAT

Wij leveren u gaarne kunst-
raat van de allerbeste

kwaliteit en met mooie, diepe celindruk, vervaardigd
van de zuiverste geurige bijenwas. Broed- of honing-
kamerformaat naar keuze, per kg f 7,—. (bij bestel-
ling s.v.p. opgeven: „Voor ramen met zaagspleet”
of „Voor ramen zonder zaagspleet”).

VOOR UW ZUIVERE WAS BETALEN WIJ f 4,50
per kg, voor uw ruwe raat f 1,10.

GRENNEN RAAMPJES

Broedkamer, zonder zaagspleet	20	cent
Broedkamer, met zaagspleet	22	cent
Honingkamer, zonder zaagspleet	19½	cent
Honingkamer, met zaagspleet	21½	cent

Wij sturen u gaarne onze geïllustreerde prijscourant

GOEDE DINGEN

BIJENHUIS

WAGENINGEN

TEL. 08370-2863 - GIRO 823276

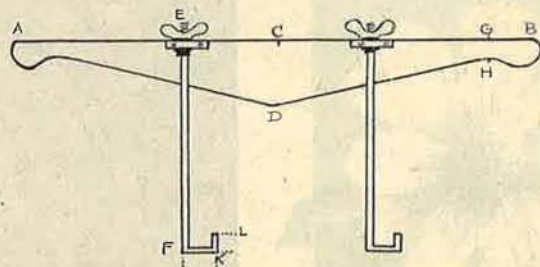
De lezer schrijft

PRAKTISCHE DRAAGLATTEN

De Vughtse imkers gebruiken bij het reizen twee draaglatten, waarvan er een hierbij geschetst is (niet op schaal).

De latten zijn van grenenhout, 2 cm dik en voldoende sterk om de zwaarste simplexkasten te dragen.

De haken aan de onderreinden van de ijzers denke men zich een $\frac{1}{4}$ slag naar de lezer toe gedraaid. Ze grijpen om de klampen van de bodemplank heen. Als de kast op de grond staat, liggen door het gewicht van de kast de latten tegen de zijwanden.

Wij

kunnen U alles leveren op het gebied der

BIJENTEELT

van de hoogste kwaliteit tegen de laagste prijzen.

Onze uitgebreide prijslijst wordt op aanvraag gaarne gratis en franco toegezonden. Onze prijzen vallen U mee.

Zend ons thans Uw ruwe en zuivere was toe tot verwerking tot **Kunstraat**. U hoeft dan in het voorjaar niet te wachten als U het moet gebruiken. Onze kunstraat heeft de **mooiste** celindruk en het grootste aantal vellen per kg. Ook in **kwaliteit** is onze kunstraat niet te **overtreffen**.

- Tevens kunnen wij U leveren extra fijne kwaliteit **koolzaad-, bloemen-, klaver- en heidehoning**. Vraagt eens prijs.

H.H. Secretarissen stuurt ons Uw ledenlijsten ter inzage. Wij kunnen Uw leden dan onze nieuwe prijslijst toe sturen. Uw ledenlijst sturen wij per kerende post retour.

BIJENTEELT H. T. v. DAM & Zn.

JUBBEGA (Fr.) - Tel. 05165-382 - GIRO 817250

De dragers behoeven niet te bukken; vooral voor oudere mensen een punt van belang.

Het apparaat „grijpt” de kast van zijn standplaats en laat hem t.z.t. weer neer, precies op de plek waar we hem hebben willen.

Het idee van de heer Bulk heeft het voordeel, dat er ook andere lasten, desnoods personen, op vervoerd kunnen worden.

De maten zijn als volgt:

AB = 142 cm, CD = 13,5, BG = 8, GH = 4, EF = 46, FK = 6, CE = 17,5, KL = 3.

De draagijzers zijn 1 cm dik; de opgebogen punt is 2 cm lang. De draagijzers gaan door de boring van hardhouten klosjes van 10 x 3 x 3,5 cm, die met 2 flinke houtschroeven aan de latten zijn bevestigd. Ze worden op hun plaats gehouden door een moer met volgring aan de onderkant en een vleugelmoer met volgring aan de bovenzijde.

Vught

J. THEUNISSEN

van Horen en Zien

VERZUCHTING

Wat gaat de tijd toch snel. De jaren vliegen om of het maanden zijn en de maanden als weken. Vooral met het snelle vlieden van de maanden zit de schrijver van deze rubriek nogal eens te tobben. Hij moet namelijk iedere maand voor een stukje zorgen in dit rubriekje. En een maand is zo om. Het is zo telkens de 12de van iedere maand. En redacteur Groenveld, die een streng man blijkt te zijn, heeft hem gezegd, die opstaat, plaats vergaet, slaat ge over, dan zijt ge ontslagen.

En Jekavé van de Jaagkieps, en de Bijenman dan, die schrijven toch ook niet iedere maand?

Dat zijn geleerde schrijvers, die kunnen we niet missen, die genieten meer vrijheid, antwoordde de redacteur. Welzo, nu daar doe je het dan maar mee.

Schreef ik vorige maand, het komt, het komt het voorjaar, nu, een maand verder, 12 februari, zijn we nog even ver. Koude en mist, geen zon en voor de bijenstal niets te zien. Vochtig en somber. Voor mij bovendien nog een kleine ergernis, omdat m'n honden weer heerlijk aan het gaten graven zijn geweest onder de vlonder waarop de bijenkasten staan, op zoek naar m'n egel die er wel eens loopt, maar er toch lekker niet ligt. Een kleine ergernis, omdat ik toch ook weer zoveel van m'n boeven van honden houd.

En toch komt het, ons voorjaar. Al een tijd staat in m'n tuin een pol sneeuwkllokjes te bloeien. Er staan er nu veel meer, maar zij was de eerste en is ook, vanzelf, de grootste. En of het zo wezen moet, deze eersteling bloem is aan weerszijden geflankeerd door een gele krokus, die weliswaar gesloten, door de kou, toch het gele hoofd fier omhoog heft.

In die sneeuwkllok, die als een vaan trots haar bloem naar voren steekt en die krokusbloemen ter weerszijden, zag ik het vaandel en de vaandelwacht, uitverkoren als zij zijn, fier voorop gaande aan het leger van voorjaarsboden-bloemen. Daar stonden ze als volgand hun witgroene vaandel, hun dappere krokusvaandelwachten: de tulpen, de hyacinten, de narcissen, groengepunt nog in hun prille jeugd, maar dapper en volhardend, ondanks zure koude en mist, ons toeroepend: „Mens, wanhoopt niet, wij zijn gezonden om u de boodschap te brengen: Het voorjaar komt”.

◇

Koninginneteelt

A. H. VAN DEN BERG
EGMOND-BINNEN

INLEIDING

De toepassing van koninginneteelt in de bijenhouderij is reeds tientallen jaren oud, ook in Nederland. Altijd heeft bij de imkers de bedoeling bestaan door de koninginnteelt betere bijenvolken te krijgen. Onder betere volken moeten we verstaan:

1. volken met zeer vruchtbare koninginnen.
2. volken met minder steeklustige bijen.
3. volken met grote haaldrift.
4. volken met minder zwermrust.
5. volken, die **verstandig** met hun voorraden omspringen, dus de broedaanzet inperken, als er minder dracht komt.
6. volken, die voldoende wintervast zijn, ook in strenge winters.
7. volken, die hun woningen goed schoonhouden.
8. volken, die niet opbruisen als de kast openkomt en die niet in trossen onderaan de raten gaan hangen, zodra er een raam uit de kast wordt gehaald.
9. volken, die sterk zijn tegen inheemse ziekten.

En zo zouden wij nog wel een poosje kunnen doorgaan.

Geen imker heeft het al die jaren doorgehad, dat door de wijze van beoefening der koninginneteelt geen een van de bovenaangehaalde successen zou kunnen worden bereikt, omdat men niets van de overerving van de diverse eigenschappen bij de bijen wist en omdat de mogelijkheid van zuivere vererving in de meeste gevallen niet aanwezig was. Men is thans begonnen in de U.S.A. met staatsubsidie de genetica der bijen ernstig te bestuderen. Ook in ons omringende landen wordt aan door de Staat gesubsidieerde bijenteeltinstituten o.a. door middel van kunstmatige inseminatie, werk gemaakt van de overerving der eigenschappen.

Het is hoogst jammer, dat de Ver-

eniging tot bevordering der Bijenteelt omwille van haar armoede niet in staat is de taak van de Staat in deze over te nemen, want we moeten ons afvragen, of we nog wel een bijenteeltinstituut hebben na de pensionering van Dr. Minderhoud. Immers, de Staat bezuinigt op alle mogelijke manieren op de bijenteelt. Ook op Ambrosiushoeve wordt niets gedaan aan bestudering van de overerving bij de bijen, niets aan kunstmatige inseminatie en ook niet aan zuivere rassenteelt, dat het enigste middel is om van de overerving althans iets te weten te komen. Met deze laatste mededelingen wil ik niets te kort doen aan werkzaamheden, die op de Ambrosiushoeve wel worden verricht, of die elders in Nederland mogelijk worden gedaan of zullen worden gedaan. Wie de koninginneteelt ernstig wil beoefenen en daarvan ook resultaten zien, moet voorlopig zo veel mogelijk zuivere rassenteelt beoefenen, hetzij op een eigen geïsoleerde bijenstand, hetzij op Schiermonnikoog voor de Krainers. En ik zou alle imkers in Nederland willen opwekken: probeer het met Krainers, als u tenminste resultaten van uw koninginneteelt gedurende uw leven wilt zien. Het is namelijk gebleken, dat zuivere Krainers in Nederland geteeld beter kunnen zijn dan iedere uit het buitenland geïmporteerde koningin. Alle tegengestelde beweringen en er zijn er nogal heel wat, ook in het Maandschrift, moeten van imkers komen met gewoon een vooroordeel, of imkers met niet de minste ervaring op dit gebied, of van doodgewone betweters.

Wanneer ik dan ook in de komende maanden de koninginneteelt voor u zal behandelen, zoals ze thans moet en kan verricht worden, dan ga ik uit van de mening, dat alle Nederlandse imkers in de toekomst zullen overstappen op het bezit van

Krainers, of dat er zullen zijn, die het zwarte ras hier zuiver gaan telen door koninginneteelt en standvastige selectie op geïsoleerde bevruchtungsstations.

Ik las dezer dagen ergens de mening van iemand, dat gewone gekruiste bijen bij oordeelkundige behandeling minder zouden steken dan Krainers. Dat is nu juist niet waar, want kruisingen steken ook met de voorzorg nog altijd en meestal zeer hevig, terwijl goede, zuivere Krainers minder of niet steken. Deze eigenschap is juist de meest naar voren tredende van dit ras.

U moogt ook de verdere in het begin genoemde eigenschappen proberen bij uw bijen in te telen en door voortdurende selectie slechte eigenschappen te verwijderen, maar probeer het met zuivere teelt, want reeds bereikte eigenschappen zullen bij de eerste de beste kruising haast zeker weer verdwijnen, tenzij men de overerving zodanig onder de knie heeft, dat men weet, welke eigenschappen vererven, op welke manier en met welke andere eigenschappen gekoppeld ze vererven.

Wie in Nederland kan thans met gerust geweten zeggen, dat zoiets voor hem een peuleschilletje is? En wie in het buitenland, al is men in sommige landen ook verder gevorderd?

Omdat ik van mening ben, dat de teelt van Krainers in Nederland zeer gewenst is, nog sterker, dat er minder imkers met het bijenhouden zouden zijn opgehouden, als ze Krainer bijen hadden gehad, zal ik de koninginneteelt behandelen, zoals de Krainer telers het zouden moeten doen. Natuurlijk kan men volgens dezelfde methoden ook andere rassen telen. Alleen het telen van Italianen (*Apis mell. ligustica*) raad ik ten eerste af, omdat deze bijen bij ons niet winterhard zijn en omdat de steeklust van kruisingen er van erg groot is.

MAANDSCHRIFT VOOR BIJENTEELT

Redacteur: R. P. Groenveld. Adres Redactie en Administratie: Bijenhuis, Wageningen, Telefoon 2863. Postrekening 846801.

Commissie van Redactie: A. S. Planting, B. A. v. d. Sande en A. Vink. Adviseur: de Rijksbijenteeltconsulent.

BOEKBESPREKING

Im Bienenland, door Ernst Bichtler.
Uitg. Deutscher Bauernverlag, Berlijn.
Geb. D.M. 15,80.

De bijen hebben al van oudsher de mensen geïntregeerd. Reeds in zeer oude geschriften, daterend van vele eeuwen voor het begin onzer jaartelling, wordt gewag gemaakt van de leefwijze der bijen en de behandeling der volken om een zo groot mogelijk rendement te verkrijgen. Waar het houden van bijen eertijds een gebiedende noodzakelijkheid was om de stoffen (honing en was) te verkrijgen, die het leven veraangenaamden, is het in onze dagen slechts een „sport“.

Maar de sport van onze tijd en de behoefte van vroeger hebben dat met elkaar gemeen, dat de beoefenaren steeds weer van hun grote belangstelling blijken geven door de ervaringen toe te vertrouwen aan het papier, zodat zij velen in hun kunde en vreugde kunnen laten delen, en daardoor de opbrengsten vergroten.

De ontdekkingen door de eeuwen heen zijn vele en het voortdurend meer benaderen van „de geheimen der bijenstaat“ houdt nog altijd de aandacht van de wetenschap en van de amateurs bezig.

Steeds weer voelt men zich gedrongen een werk of werkje betreffende dit toch zo nietige insect aan het licht te brengen. Niet alleen zijn de geleerden aan het woord, het overgrote deel der steeds weer verschijnende boeken is door amateurs samengesteld. De een wil enkel een getuigenis afleggen van de vreugde, die het imkeren hem schenkt, de andere vertelt over zijn avonturen met zijn bijen, de derde stelt een handleiding samen en tenslotte is er een groep, die zich uitslooft om in afbeeldingen het leven der bijen weer te geven. Talloze schitterende geschriften en plaatwerken zijn al op de boekenmarkt verschenen en het merkwaardige is altijd weer, dat ze opnieuw een lust zijn om te lezen en te bekijken.

Ernst Bichtler heeft het ondernomen een plaatwerk te brengen, dat vrijwel enig is in zijn soort. In korte tekstgedeelten vertelt hij over het leven der bijen en illustreert het vertelde met een schat aan foto's, de één nog mooier dan de andere. Hij wijst er in zijn voorwoord op, dat onze tijd hongert naar afbeeldingen. Dat bewijzen de vele geïllustreerde bladen en boeken, de plaatwerken, de foto's in de kranten en tijdschriften en de... televisie. De tekst kan niet worden gemist, maar moet veraangenaamd worden door afbeeldingen.

Hij verhaalt hoe hij aan het imkeren is gegaan, doordat er 25 jaren geleden een bijenzwerm kwam aangevlogen. Een kast in een tuintje was er het resultaat van. Het aantal kasten steeg voortdurend tot hij er na enige jaren 100 had. Zo werd hij tenslotte beroepsimker. Dit beroep moest hij weer opgeven, daar hij invalide werd. Om iets te doen te hebben, greep hij naar de camera en verzamelde jarenlang foto's die een bepaald moment in het bijenleven, hun doen en laten vastleggen. Hij kreeg een enorme hoeveelheid fotomateriaal en daardoor ontstond de wens, voor de liefde tot de bijen een monument op te richten en zoveel mogelijk mensen met het mooie en boven alles interessante bijenland bekend en vertrouwd te maken.

Daarin is hij, dunkt ons, zeer geslaagd. Wat een weelde van fraaie foto's doen zich al bladerend aan ons voor! Bekijkt eens de foto van de elkaar poetsende bijen, of het onderzoek van een vreemde bij op de vliegbank, de ongelukkige moeder, die na een bruidsvlucht op een verkeerde vliegplank landt, de bij, die een stukje rommel de woning uitdraagt. Behalve de uitstekende kwaliteit der foto's treffen ze door het nauwkeurig juiste moment, waarop de fotograaf zijn sluiters in werking bracht. Een typisch beeld is ook dat van de bijen op een raat van een geopende kast, die zich haastig op de voedselvoorraad storten. Een magnifieke macro-opname toont het pasgelegde ei, dat nog triomfantelijk recht op de bodem van de cel staat. En foto, die nog zelden vertoond is, is die, waar een overvloedige nimf uit haar cel wordt getrokken. Je hebt deze dingen wel in wer-

kelijkheid gezien, maar eigenlijk nooit op een foto vastgelegd. Eindeloos kan men de foto's aanwijzen, die zo'n moment uit het bijenleven weergeven. Kijk eens naar die weggejaagde dar, en die verdreven stakkers, die hun heil in een beschut hoekje zoeken en het interessante plaatje van een doorsnede van een stuifmeelraat. Je ziet de verschillende soorten en kleuren stuifmeel zitten.

De bloemen, waar bijen graag op halen, hetzij stuifmeel, hetzij honing, boden de fotograaf een ruim arbeidsveld voor opnamen. Het enige, wat men hier mist zijn de kleuren. Wat vormt die voorjaars-adonis een mooie ster! Hebt u het bloempje wel eens goed bekeken? De opnamen van de bloemen van ui, akkerdistel, reseda, de verschillende klaver- en bessensoorten verdienen de volle aandacht van de aanschouwer. (Tot onze ontsteltenis kwamen we nog de bloem van de komkommerplant tegen, waarin een bij met grote wellust aan het werk is). Behalve nut- en sierplanten passeren talloze voor de bijen belangrijke onkruiden de revue als de reuze-honingklaver, herik e.a. De planten, die het gehele jaar door hun open buffet voor de bijen aanrichten, leert men door deze foto's nader kennen. De schrijver pleit voor het aanplanten langs wegen en in parken en plantsoenen van zoveel mogelijk honinggevend gewassen.

Vele foto's volgen over de woningen der bijen, korven, kasten, bijenhuizen enz. zowel van binnen als van buiten bekeken. In Duitsland werkt men hoofdzakelijk met kasten voor achterbehandeling, onze kast met bovenbehandeling komt er niet in voor.

Het oogsten van honing en was heeft natuurlijk ook de volle aandacht van de auteur, evenals het reizen en de koninginneteelt. De imkers hebben in Duitsland veel bijenwagens, waar de drachten mee afgereisd worden. Enige keurige wagens kunt u in dit boek bewonderen. Een boeiend plaatje in het hoofdstuk koninginneteelt is de nog open moerdop, waarin men de larve op de overvloedige voedsellaag ziet liggen en de daarop volgende foto met de volgroeide larve, die zich bijna gaat verpoppen.

Ziekten en vijanden der bijen zijn breedvoerig in dit werk afgebeeld. Een werk zou ook niet compleet zijn zonder deze parasieten. Een bijzonder fraaie foto is die, waar een bijenluis op is afgebeeld, een huiverigwekkend beeld. Het bekijken dezer foto's doet de imker zich voornemen nog groter zorgvuldigheid te betrachten, opdat zijn bijen dit lijden bespaard blijft.

Met windjizers, baro- en thermometers probeert de schrijver de lezer een indruk van weersgesteldheden te geven en te wijzen op bijzonderheden, die een weersverandering voorafgaan. Het is natuurlijk erg gemakkelijk als men in staat is, een weersvoorspelling voor zijn eigen streek te maken, zulks met het oog op komende werkzaamheden in de bijenvolken.

Waswinning en -behandeling zijn dingen, waar de amateurimker zich niet al te druk over maakt en toch is deze stof een belangrijk handelsartikel met een eigen wereldmarktprijs. Zelfs propolis, waar wij in Nederland ons zelden om bekommeren, krijgt al meer betekenis als men de foto van die keurige blokjes bekijkt, die een bij-schrift hebben, dat verkondigt, dat de beroemdste vioolbouwers als Stradivarius e.a. propolis gebruikten om hun instrumenten mee te bestrijken en daarom zo'n mooie, warme toon bereikten.

Een heel hoofdstuk wijdt de schrijver aan het onderrecht in bijenkunde, vergaderingen en tentoonstellingen, om dit lijvige plaatwerk te besluiten met fotografische voorlichtingen, om deze soort foto's zelf te maken.

Dit boek bevat zeer veel interessant en leerzaam materiaal. Het zou gewenst zijn, dat het in vele handen komt door b.v. een exemplaar in de bibliotheek van elke afdeling van onze vereniging op te nemen. Ook schoolbibliotheken zouden hierin een mooi lesboek vinden. Het ministerie van Landbouw, de overheden van gemeenten en de directies van plantsoendiensten zouden met dit werk hun voordeel kunnen doen.

H. Hoefmann heeft het boek in een fris en aantrekkelijk omslag gestoken.

H. C. M.

ONZE COLLECTIEVE VERZEKERING

Het maximumbedrag per lid en per gelegenheid is gesteld op f 2500,—. Verzekerd zijn de bijenkasten en -korven, met inhoud, bijenstallen, honing-, suiker- en wasvoorraden, gereedschappen en benodigdheden tot het imkers-bedrijf behorende, welke zich onverschillig waar in Nederland bevinden. Indien leden over minstens 10 volken beschikken en men hiervoor in het bezit is van een eigen berg- en werkruimte of tuinhuisje, zijn ook deze gebouwtjes verzekerd. De vergoeding hiervoor is aan bepaalde normen, welke tussen Assuradeuren en het Hoofdbestuur zijn overeengekomen, gebonden. Als maximumvergoeding voor de 1e klasse goed bevolkte kasten en korven gelden de volgende bedragen:

	febr.-april	mei-sept.	okt.-jan.
Simplexkast	50,—	60,—	40,—
Simplexkast met 2 broedkamers, honing- kamer en separator	50,—	85,—	40,—
Albertkast	50,—	85,—	40,—
Gewone korf	12,—	20,—	10,—
Boogkorf, 16 raams	20,—	32,—	16,—
Boogkorf, 12 raams	16,—	28,—	12,—
Boogkorf, 9 raams	15,—	26,—	10,—
6 raams kastje	25,—	25,—	25,—

De risico's waartegen verzekerd is, zijn hieronder beknopt weergegeven:

Brandgevaar: (waaronder ook blikseminslag), volgens Amsterdamse Beurs-Brandpolisvoorwaarden met insluiting van het explosie-risico op usantiële condities.

Diefstal: van bijenkasten en -korven, zowel op reis als tijdelijke en permanente verblijfplaatsen. (Van diefstal dient onmiddellijk ook de plaatselijke politie-autoriteiten kennis te worden gegeven).

Vervoer: mits het middel van vervoer een evenement is overkomen (bijv. aanrijding, aanvaring, te water raken, in brand geraken, het breken van een as etc.). Het zgn. „warmlopen” komt niet voor vergoeding in aanmerking. Mede gedekt is schade, ontstaan tijdens het laden en lossen.

(Bij schaden, het gevolg zijnde van het transport der bijen, moet door het lid ook de vervoerder voor de schade aansprakelijk gesteld worden.)

Schaden moeten binnen 3 x 24 uur na het constateren daarvan worden aange-meld bij de heer F. C. Peypers, p/a Fa. de Waal & Zoon, Rokin 75—79 te Amsterdam. Schaden onder f 10,— komen niet ten laste der verzekering.

Leden, die zelf voor verzekering hunner bezittingen hebben zorggedragen, kunnen aan de verzekering van de vereniging uiteraard geen rechten ontlenen.

Verzekering tegen Wettelijke Aansprakelijkheid

De maximum vergoedingen bij deze verzekering zijn als volgt:

- A. f 10.000,— lichamelijk letsel of dood van één persoon bij één gebeurtenis;
- B. f 50.000,— lichamelijk letsel of dood van meerdere personen bij één gebeurtenis;
- C. f 5.000,— schade aan eigendommen van derden.

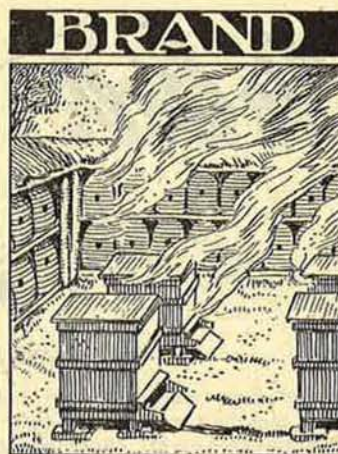
Ingeval een lid wordt aangesproken voor aan derden toegebrachte schade, mag door hem generlei toezegging inzake vergoeding worden gedaan.

De betreffende aansprakelijkheidsstelling dient direct aan de heer F. C. Peypers, p/a Fa. de Waal & Zoon, Rokin 75—79 te Amsterdam, te worden doorge-zonden, waarna voor afhandeling met de betrokkene wordt zorggedragen. De leden wordt verzocht deze gegevens over de verzekeringen zorgvuldig te bewaren en ingeval van schade volgens de aanwijzingen te handelen, opdat hun rechten niet verloren gaan.

Het zal de leden duidelijk zijn dat de premie, die door de Vereniging moet worden betaald, nauw samenhangt met het schadeverloop van de verzekering. Wij verzoeken de leden dan ook dringend om:

1. de nodige zorgen aan hun eigendommen te besteden in verband met brand-gevaar;
2. voor toezicht te zorgen bij het plaatsen van hun bijen, ter voorkoming van diefstal;
3. bij vervoer de nodige aandacht aan kasten en korven te besteden.

De leden, die hun contributie niet vóór 1 januari hebben betaald, zijn niet verzekerd. Voor deze leden gaat de verzekering weer in, nadat de achter-stallige contributie is betaald. Het is dus van groot belang om de contributie tijdig te voldoen.

AAN „WILLEM”

Met zeer veel interesse heb ik uw artikel in het laatste Groentje gelezen. Vooral Uw idee om de simplexkast wat handelbaarder te maken trof me, want al vaak heb ik me geërgerd (voor zover een imker dat doen kan) aan die „losse randen rommel”. Sinds enige tijd, ik ben pas enkele jaren imker, loop ik al met soortgelijke plannen rond als u in uw artikel propageert. Mijn idee was echter de broedbakken niet met hout, maar met weerbestendig board (eterniet) te bekleden. Het grote voordeel hiervan is **weerbestendig** en, in vergelijking met hout, **tamelijk licht** en **goedkoper**! Ik betwijfel echter of ik mijn bijen zodoende niet te veel in de kou zal zetten. Mag ik hierover uw mening eens horen? Verder vind ik er alles vóór om de bodem los te maken, echter zodanig, dat die met het oog op reizen gemakkelijk vast kan gemaakt worden, eventueel met een soort bakverbinders zoals die al eens ooit in het Groentje gestaan hebben. Als ik uw afbeeldingen op blz. 172 en 173 goed bekijk steekt de bekleding, die om de broedbak is aangebracht, plm. 1 cm. boven de bak uit, wordt zodoende de ruimte tussen onder- en bovenbak niet te groot? Normaal sluiten de bakken toch op elkaar aan! Bij bekleding met eterniet wordt dat randje natuurlijk een zeer kwetsbare plek! Blijkbaar bent u niet erg geporteerd voor een vliegplank, een groot voordeel daaraan verbonden is m.i. de mogelijkheid voor een handige afsluiting van de vliegspleet!

Mag ik uw mening over deze op- en aanmerkingen eens vernemen? Bij voorbaat hiervoor mijn dank.
HULST (Z). D. WEEMAES

ONDERSCHRIFT

Aan uw idee, de broedbakken met eternietboard te bekleden, kleven, nog afgezien van de warmte isolatie, wel enkele bezwaren. Ik geloof dat de waarde welke aan warmte-isolatie moet worden gehecht en wat dan ook een van de voordelen van dubbelwandige kasten zou zijn, schromelijk wordt overdreven, gezien het feit dat ik enkele jaren een volk in een enkelwandige glazen vitrine heb overwinterd, zonder dat dit, behoudens een groter verbruik van wintervoer, tot moeilijkheden aanleiding heeft gegeven.

Maar wat u niet uit het oog mag verliezen is, dat de handelbare kast, welke u wenst, die vele handelingen ook moet kunnen doorstaan. Ik denk in het bijzonder aan het reizen en het staan in weer en wind. Gaat u deze bakken met eternietboard bekleden, dan krijgt u op de hoeken nooit een waterdichte en waterdicht blijvende verbinding, zoals u die krijgt met hout, wat met watervaste lijm op elkaar wordt gelijmd en bovendien wordt geschroefd of gespijkerd. Bovendien wordt het geheel, door de zwakke hoekverbindingen niet stabiel genoeg. De kast gaat „schraken” d.w.z. blijft niet haaks en heeft in wezen dezelfde stabiliteit als een losse broed- of honingkamer. Ik kan u dit experiment beslist niet aanraden. Wat de losse bodem betreft, die heeft uiteraard met schoonmaken en verwisselen van bakken voordelen, maar u wilt minder losse delen en nu maakt u er weer een, die u kunt missen. Tegenover het voordeel van het makkelijk kunnen verwisselen van de bodem, staat het nadeel van het vastmaken en behoorlijk vastmaken bij het rei-

zen. Als zo'n bodem onderweg losraakt, al is het maar ten dele, komt er gewoonlijk ook nog wel wat kijken voordat de zaak weer in het reine is. Is u beslist op een losse bodem gesteld, dan is het vervaardigen ervan vrij eenvoudig, als u er maar om denkt dat er een klein opstaand lijstje moet worden aangebracht, waar de broedbak overheen valt, zodat het zaakje niet kan schuiven. En dan moet u weer erg nauwkeurig werken, want een millimeter verschil en bij het verwisselen van bakken past de zaak niet meer. Ik maak u wel mijn compliment voor de wijze waarop u de foto's op blz. 172 en 173 hebt bekeken. Zoals u op blz. 172 ziet is aan de voorzijde van de broedbak al een klosje ingelijmd, om meer stevigheid te verkrijgen. Het Bijenhuis doet dit trouwens tegenwoordig bij alle broed- en honingkamers. De bekleding is aan de bovenzijde nog iets te hoog en moet nog wat worden afgeschaafd. Dit geeft netter werk dan wanneer de planken direct precies op maat worden gezaagd. Op blz. 173 ziet u dat er toch iets van dit randje is blijven staan, n.l. net voldoende om er een koninginnerooster in te kunnen leggen. Inderdaad is de ruimte tussen de ramen iets groter dan de 5 tot 8 mm van de bijenruimte. Ik vind dat niet zo belangrijk. Bij goede dracht en bij het reizen bouwen de bijen toch vrijwel altijd steunraat tussen de ramen van boven elkaar staande bakken. Bij het afnemen van de bovenbak deze even een kwartslag draaien en de verbinding is verbroken. Bovendien oogst ik hierdoor weer de nodige was voor mijn zonnemelmelter. U kunt deze tussenruimte natuurlijk kleiner maken, maar ik heb nu eenmaal graag dat de bijen makkelijk over de ramen kunnen lopen.

Daarom gebruik ik ook liever dekplanken dan kleedjes, die vlak op de ramen liggen. Wat uw opmerking over de vliegplank betreft, al mijn kasten zijn voorzien van vliegplanken en naar mijn mening maakt een betrekkelijk brede vliegplank het aanvliegen, vooral als er wat wind is, makkelijker voor de bijen. Maar de amateur-timmerman moet bij het maken van een vliegplank daaraan een schuine kant schaven en wil het goed zijn, deze plank dan met pianoscharnier zodanig monteren dat deze bij het opklappen de vliegspleet ook inderdaad hermetisch afsluit. Helemaal niet zo'n heksetoer, maar alle mensen zijn nu eenmaal niet even handig, vandaar de opmerking dat het ook zonder kan. Zoals u op de foto in het januarinumnummer kunt zien zijn met het oog op het kromtrekken, waardoor een goede afsluiting van de vliegspleet verloren gaat, de vliegplanken van mijn kasten betrekkelijk smal (7 cm.)

M.

KNOEIEN!

Onder het opschrift „Willem Word Wakker” staat een klokje dat op 20 minuten voor twaalf wijst. Nou, beste Willem, dan heb je nog net tijd genoeg om voor twaalf uur goed wakker te zijn. Je bent misschien dan nog net helder genoeg om in te zien dat het met dat uit- en afbreken van bestaande dubbelwandige kasten en het opnieuw om- en weer inelkaar timmeren een knoeiboel wordt. Dat worden van die kasten zoals we die in de polder zagen en gesloten heten gedurende het spuiten maar waar de arme bijtjes aan alle kanten uitkropen.

U vindt eigen ervaring een lange weg en wilt graag van ervaringen van anderen leren?

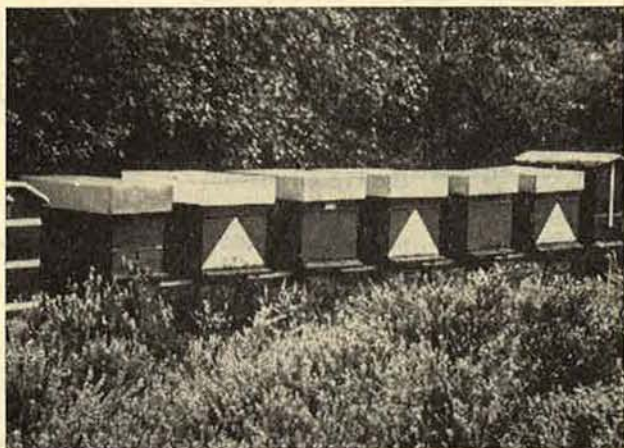
Welnu de ervaring leerde, dat het noodzakelijk was om de maten van een bijenwoning vast te stellen en wel in eerste opzet die van de ramen. Onder leiding van de bijenteeltconsulenten kwamen ervaren en deskundige mensen van ons gehele landje bijeen en stelden de maten vast van de meest gangbare kast waarmee je alle gangbare methoden van bijenhouden kon uitvoeren. Het was de dubbelwandige Simplexkast.

Als u nu snorrepijperij wilt afschaffen en geen rommel meer wilt zien, sta ik vlak achter u, maar geef dan zelf niet weer aan hoe je rommel kan maken. Voor wie dan toch een enkelwandige kast wil, beveel daar dan de spaarkast maar aan. De ramen daarvan zijn

genormaliseerd en de rest past zich wel bij de verhoudingen aan.

Als in ons maandschrift nu eens werd opgehouden met prutsideeën naar voren te brengen, dan is mogelijk „de rommel” over een verloop van tijd vertrokken. En een plat, breed, of hoog dak, beste vriend, de ervaring zal u vroeg, of laat, leren, dat je op het ruime veld, waar dan ook, je dak moet vastzetten (en zeker een dat u van sinaasappelkistjeshout maakt) anders gaat het vast mis.

Zonder aanvliegplankje komen de bijen ook wel in de kast, zegt u, nou zie met koude voorjaarsbuien maar

eens in de polders. Neem de raad van de ervaren Wietsma maar aan en leg voor aanvliegplankje maar een plank, of stro.

Ik durf niet te veel ruimte meer vragen omdat de redactie al rubrieken moest inkorten, anders zou ik weer met klem een dubbelwandige kast aanbevelen. Neemt u maar een enkelwandige, maar.... pruts niet. Met een kast op pootjes reis je niet, doch maak deze niet bespottelijk om uw inzichten te verdedigen. Het is een „tuinkast” en als zodanig prima voor de liefhebbers. Overigens, deze kast staat weer niet als op uw stellinkjes wat hoger boven de koude grond.

Van die theorie nog dit. Volgt u de bijen eens hoe laag ze bij de grond vliegen, speciaal als het hard waait. Wij zijn altijd blij als het koolzaad wat hoger komt en de bijen in de luwte daarvan hun eigen kast rustig kunnen opzoeken. Dan is u het niet eens met de vele gangbare methoden omtrent o.a. het overwinteren. Nou, nou!

De redacteur geeft maar weer ruimte om de arme beginners als maar weer in de war te brengen.

In het september maandschrift l.l. schrijft de heer van Gool dat 6 of 7 ramen voldoende zijn voor een normaal volk om te overwinteren. U zegt weer een Simplex broedkamer is te klein. Is dit nu voorlichting in een vakblad? Waar blijft de voorlichting vanwege de instituten, die proefbijenstallen hebben?

De land- en tuinbouwvoorlichtingsdiensten geven geregeld voorlichting in diverse vakbladen en verslagen van genomen proeven. Wat horen de imkers van de bijenteeltvoorlichting in hun vakblad?

Wat overwinteren betreft nog even vermelden dat ik altijd op 10 ramen overwinter met aan de buitenkanten een ouder raam dat, als het al iets beschimmeld is in het late voorjaar, uitgenomen kan worden. Netto breng ik het volk dan op 25 pond.

En nu dit niet volledig uitgepraat praatje maar sluiten terwille van de plaatsruimte.

Leeuwarden

Tj. STIENSTRA.

Heerlijk, dat die oude garde (ik mag dat wel zeggen, want als de heer St. ontdekt wie verantwoordelijk is voor „Willem” kan ik wel weer een potje bij hem breken) nog zo fel reageert en dan meteen maar volop stoom afblaast. En zo begrijpelijk als je weet hoe de

heer St. heeft gezwoegd voor de normalisatie van de simplexkast. Maar toch graven we nu even de strijdbijl op en nemen het betoog van de heer St. en zijn niet geheel verdiende aantijgingen even onder de loep.

Ik ben, om sneller tot goede en beter hanteerbare kasten te komen, uitgegaan van binnenbakken, die nog goed zijn, d.w.z. geschikt voor genormaliseerde ramen, want andere gebruiken we niet meer. Ik heb gesteld dat de deksel — anders dan bij de spaarkast — ten minste 10 cm. over de bovenbak moet vallen en het zink tenminste 5 cm. over de zijkant moet reiken. Een dergelijk deksel kan niet afwaaien. Als het wegwaait gaat de hele kast mee. Of er onder het zink eternitboard of kistenhout zit speelt geen rol. Als er maar geen duims eiken onder zit, want dat is veel te zwaar. Dat men destijds aan dubbelwandige kasten vasthield, was puur conservatisme. In alle landen met een grote honingproductie worden door de bedrijfsimkers uitsluitend enkelwandige kasten gebruikt. Bij veel verplaatsen en reizen is elk ons overbodig gewicht, wat kan worden bespaard, van belang en alleen een kast van het „pakkist”model kan snel, vlot en stabiel worden geladen.

Aanvliegplank — ben ik voor — maar in alle eeuwen kortsteelt hebben de bijen het zonder gedaan. Het afdekken van een koude ondergrond heeft hier niets mee te maken. Als er in maart sneeuw ligt, die we niet weg kunnen vegen, gooien we daar ook stro of zakken overheen. Wat de arme beginner betreft, voor zover aanwezig, „Willem” is geen beginnersrubriek. Laat ieder die een methode heeft, die hem bevalt en waar hij goede opbrengsten mee krijgt er in hemelsnaam bij blijven. Als hij 10 of meer volken heeft en hij reist gemakkelijk en goed met al die losse onderdelen, hij blijve erbij. Maar laat degene, die niet tevreden is het eens met de methode van „Willem” proberen. Simplexkasten zijn geen reiskasten en zullen even stellig verdwijnen als de korven. De op de aangegeven wijze vervaardigde kasten zijn in wezen van het spaarkastmodel, met een naar mijn smaak beter dak. Als bij het maken de koudlijmkwast goed wordt gehanteerd zijn ze onverwoestbaar en overleven een simplexje 3 keer.

Het gecamoufleerde verwijt, waar de voorlichting van de instituten blijft, mag toch zeker niet tot mij worden gericht. En mag ik misschien op het gebied van voeren en overwinteren een ander en op jarenlange ervaring steunend inzicht naar voren brengen?

De heer St. overwintert zelf op 10 ramen in plaats van 8, hij probeer het eens met een honingkamer er bovenop met royaal voer, zeker in het noorden met zijn late voorjaar, en dan praten we er nog wel eens over. En kijk dan tot besluit het op bijgaande foto afgebeelde prutsstelletje, volgens dit systeem gebouwd en al jaren in gebruik, maar eens aan. Tot ziens in Kampen Hr. St. en „sans rancune”.

(Discussie gesloten Red.)

KRAINER KRAAM

ENSCHEDÉ SCHAKELT OM

Wat de teelt van carnica's betreft, besloot de afdeling Enschede om dit jaar alle imkers, die in een straal van 1 km van ons bijenpark „Het Wageler” afzitten, van carnica-moeren te voorzien en het volgende jaar de imkers die wonen in de straal van 1 tot 2 km. Vervolgens werd het reglement voor ons gebruiksteeltstation „Het Wageler” vastgesteld. De carnicateelt is in Twente begonnen en niet meer te stuiten.

uit de Jaagkieps

Nog eens de Apidictor

In ons M.S. 1955/12 en 1957/2 heeft u kennis kunnen nemen van de Apidictor, een door Mr. Wood, Engeland, uitgedacht elektronisch apparaat, om de toestand in een bijenvolk vast te stellen. En in de Jaagkieps van 1959/6 heb ik een brief aangehaald waarin vermeld stond, dat bijen zouden reageren op geluidstrillingen van ongeveer 600 HZ.

Naar aanleiding van deze artikelen kreeg onze redactie een brief van een bijenhouder uit Noordbrabant, die, ondanks de medewerking van diverse elektro-technici, er niet in geslaagd is een Apidictor te bouwen, die aan het gestelde voldeed en hij vraagt, teleurgesteld, of dit weer één van de zoveel fantasieverhalen is, die steeds weer opduiken.

Deze schrijver heeft ook de geluidstrillingen van 600 HZ. weten op te wekken en de reactie hiervan op zijn observatiekastje: **niets**. Zelfs een groepje bijen dat hij op de luidspreker had verzameld, trok zich van het al of niet uitzenden iets aan. Het verhaal van vele mensen uit Indië, dat men bij een bijenzwerm niet mag schreeuwen (serieus!) gelooft onze briefschrijver dan ook niet meer. Ook niet dat men met 600 HZ. wilde en steeklustige bijen kan kalmeren, daar een proef hier ook zonder succes bleef.

„Mochten er nog meer lezers zijn, die wensen te experimenteren, dan kunt u hun bovenstaande resultaten wel mededelen”, aldus de briefschrijver, hetgeen hiermede is gedaan.

Het tuten van de koningin

Genoemde heer Wood, een radio-technicus met een zeer goede naam, is zeker geen fantist, maar een kundig bijenhouder, hetgeen ook wel blijkt uit een aanhaling, die wij vonden in het Archif für Bienenkunde 1957/II, overgenomen uit Beeworld. Wood geeft hier enige voorbeelden over het tuten van een koningin. Zo, o.a.:

Als men uit een afgezwermde volk een rijpe moerdop in de hand neemt en afwacht tot hieruit de koningin kruipt, zal deze daarna opvliegen en na enige tijd weer op de hand gaan zitten. Als men echter, nadat zij weggevlogen is, de andere hand

over de ledige moerdop legt, waardoor deze warm wordt en meer geur afgeeft, dan wordt de terugkerende koningin zenuwachtig, tuut krachtig en pakt haar eigen dop van terzijde aan.

Als men in een afgezwermde volk de uitgelopen moer zoekt, is dat niet gemakkelijk. Wanneer men echter een moerdop tussen de vingers wrijft en daarmee op een afstand van 5 cm over de raat glijdt, beginnen de jonge koninginnen te tuten, waardoor men ze gemakkelijk kan vinden.

Een bronzen bijenwoning

Uit de puinhopen van Pompeï kwam de beroemde bronzen bijenwoning van Pompeï, waarvan hierbij een afbeelding. Deze is afkomstig uit het boek: Die Biene und die Bienenzucht im Altertum door R. Billiard (1904), waaruit de volgende verklaring:

Men zou deze bijenwoning niet kennen, daar er in de boeken der Ouden niet over gesproken wordt, als niet enige exemplaren in de puinhopen ontdekt waren. Deze vondst is te meer merkwaardig, daar deze kast als voorloper van de kast met opzetters is te beschouwen.

De kast bestaat uit een bronzen vat, gelijkende op een kan met een bulk met een grote opening. Twee handvatten maken het transport mogelijk en een goed sluitende deksel zorgt voor een luchtdichte afsluiting. Vier kringvormige verdikkingen aan de binnenkant dienen als steunpunten voor tussenwanden. Zes rijen, horizontaal lopende, gaatjes verlenen de bijen toegang tot de vijf etages, de bovenste verdieping heeft twee rijen gaatjes.

Maar wat zeer wonderlijk is, er be-

staat geen verbinding tussen de etages onderling.

Deze zonder twijfel zeer kostbare bijenwoning heeft lang niet het voordeel van onze hedendaagse kasten met opzetters en zal ook wel niet veel in gebruik geweest zijn, waarvan het zwijgen der oude schrijvers getuigt.

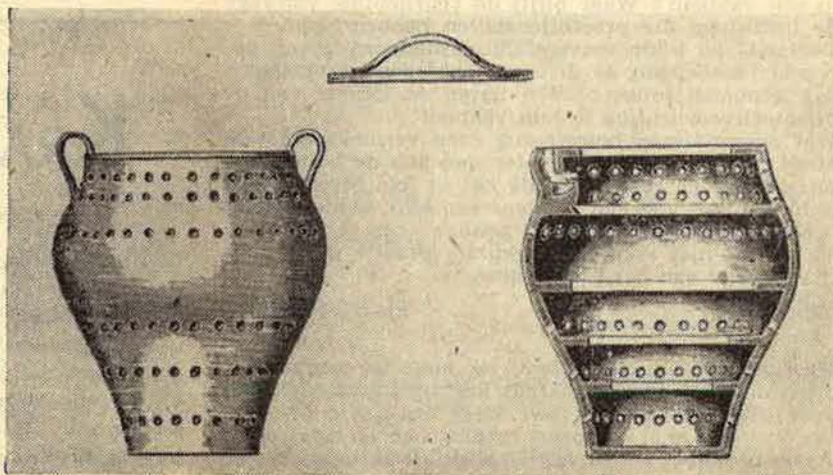
Honing en alcohol

In een artikel in de Rheinische Bienenzeitung 1959/11 van Dr. W. Scheisheimer te New-York over Bijenhoning en geneesmiddelen vinden wij het volgende:

Het schijnt dat honing steeds meer gebruikt wordt om dronken lieden nuchter te maken. In Boston heeft men proeven genomen. De patiënten die in besonken toestand werden binnengebracht, kregen met tussenpozen van een half uur, grote hoeveelheden honing en de behandelende geneesheren vonden dat zij hiermede een duidelijke ontvachtende en kalmerende invloed op de patiënten hadden. De werking van de honing wordt zo verklaard, dat de vruchtensuiker in de honing de alcohol in het lichaam sneller verbrandt en uit het bloed verjaagt, waardoor de toestand van de patiënt normaal wordt.

Nederlandse bijen

In het British Beejournal 31/10 '59 geeft een Engelse veteraan van 86 jaar zijn memories. Omstreeks 1920 verloor hij al zijn volken door de ziekte van Wight (mijtsiekte), zodat hij volken moest kopen, o.a. ook Nederlandse bijen. Dat zijn aarts-zwerwers, zegt hij. Hij had een volk dat eerst ophield met zwer-

men toen er slechts een paar bijen in de korf zaten. Maar was de zwermkoorts over, dan waren het goede werkers. Eens kocht hij een volk, dat behalve de voorzwerm, bijna 400 pound honing gaf.

Honing en bloed-donatie

Niets is beter dan een pond honing, nadat men bloed afgestaan heeft. „Ik voel me dan veel beter, zonder honing voel ik mij zwak en vermoeid”, zegt Mike Brandes Rifton te New-York, hij is 22 jaar, weegt 72 kg en geeft elke drie maanden een pint bloed. „Ik word het honing-eten nooit moe”, beweert hij.

Honingreclame voor de T.V.

De strijd om de commerciële T.V. is in ons land nog niet uitgevochten. In Gleanings 1959/12 staat te lezen, dat een groot-bijenhoudster in de Staat Wisconsin (1500 volken) niet alleen voor zijn eigen honing vaak reclame maakt voor de T.V. van het Homemakers programma in Milwaukee. Hij betaalt dan 125 dollar voor één minuut zendtijd.

Likpartij

In Beecraft 1959/12 vertelt Peeping Tom de volgende vermakelijke geschiedenis. Hij was op een buitenstand met zijn bijen bezig en drie

kinderen in badkostuum stonden toe te kijken. Tom vond een stuk mooie raathoning en gaf elk der kinderen een brok hiervan. De kleinste jongen kon zijn stuk niet geheel in zijn mondje brengen en de honing liep langs zijn borst op zijn buikje en tot groot vermaak van Tom likten zijn zusje en broertje hem schoon.

Varia

In Seoul, de hoofdstad van Korea, is honing en water een populaire drank geworden bij drukke zakenlieden in de theehuizen in de benedenstad. Beeworld 1959/10.

Jekavé

RENDABEL BIJENHOUDEN KAN ELKE IMKER

Door vele imkers wordt regelmatig geklaagd over de hoge suikerprijs, over de honing die een te lage prijs opbrengt, of over het hoofdbestuur dat weinig of niets doet voor de imkers.

Meestal echter vergeet men de hand in eigen boezem te steken en de oplossing van de moeilijkheden bij zich zelf te zoeken.

Wat te denken van imkers die hun honing voor te lage prijs verkopen en daardoor de honingmarkt bederven?

Wat te denken van dezelfde imkers die bezwaar maken als de contributie verhoogd moet worden in de afdeling? Wat kan een bestuur doen met een kwartje of 2 kwartjes voor de afdeling?

En wat vindt u ervan dat nog een niet onbelangrijk deel van de Nederlandse imkers bij plaatsing van hun volken voor bestuiving, geen of onvoldoende vergoeding ontvangt?

Als wij als imkers onze plicht en taak verstaan, ontvangt u een hogere prijs voor uw honing, maar ontvangt ook elke imker de volle prijs als hij zijn volken op fruit of anderszins plaatst.

We hebben het dus in **eigen hand** of onze imkerij rendabel is, ook voor de amateurimker, die ook liever wat over houdt aan een bijenvolk, om daaruit dat nieuwe bijenboek te bekostigen, een nieuwe cursus te gaan volgen, of wat meer kunstraat te gaan gebruiken, of iets anders wat hij zich al lang van plan was aan te schaffen.

Verhuur daarom uw bijenvolken uitsluitend voor de adviesprijs van de Bedrijfsraad voor de Bijenhouders. Of, wat nog beter is, neem contact op met de afd. Bunnik, die plaatsingsmogelijkheden zoekt voor de imkers, die ook zorg draagt dat de gelden hiervoor binnenkomen. Afgepingeld kan er bij de afd. Bunnik niet worden. Zij heeft overal voor elke imker, maar bovenal voor elke fruitteiler dezelfde prijs.

Schrijver dezes weet maar al te goed, dat het niet even gemakkelijk is in bepaalde gevallen, waarin imkers reeds jaren hun volken plaatsen bij de fruittelers voor de oude prijs. Overleg zal vaak het gewenste resultaat opleveren. Zo niet, dan wil de afd. Bunnik-Houten gaarne bemiddeling verlenen door contact met de desbetreffende fruittelers op te nemen, zo nodig met de desbetreffende organisaties. Maar verhuur vooral geen bijenvolken voor een mindere prijs, daardoor wordt de suiker alsmaar duurder en de honing goedkoper.

De vastgestelde prijs voor kastvolken is f 7,50 en voor

korfvolken f 6,50. Voor de afd. Bunnik-Houten wordt daarvan afgehouden f 0,75 per volk tot 40 volken, en f 0,50 voor 40 volken en meer. Dit om de administratiekosten, propaganda, controle etc. te bekostigen. Daarnaast zorgt de afd. Bunnik-Houten, dat u boven deze prijs een bijdrage ontvangt in de vrachtkosten, afhankelijk van de afstand waarover u moet reizen. Probeer ook in overleg te komen met die fruittelers die profiteren van de imkers die niet gaan reizen. Zijn zij nergens toe genegen, verhuur uw volken dan maar een paar jaar naar elders, en veelal is de zaak dan spoedig voor elkaar. Alle opgaven aan de administratie der afd. Bunnik-Houten, Achterdijk 26, Bunnik, tel. 03405-305. Postzegel voor antwoord insluiten. U ziet imkers, saamhorigheid en eendracht zijn de peilers waarop mede rendabel bijenhouden berust. Doet u dit, dan kan ook uw afdelings- en hoofdbestuur meer voor u bereiken in alle opzichten. Uw hoofdbestuur rekent op u.

C. PATER Jzn.

Nagekomen:

Bijenmarkt Zenderen: Café Schulte, 23 april, aanvang 10 uur.

Bijenmarkt Purmerend: dinsdag, 12 april, op het terrein van de Groenten- en Fruitveiling, aanvang 10 uur.

Bijenmarkt Weert: woensdag 20 april, 9 tot 12 uur op de Nieuwe Markt.

SPEURBIJTJES

TE KOOP: prima bijenvolken in korven en op 6 ramen, lege uitgebouwde ramen en lege zesraamskastjes met ramen, nieuw f 4,50. H. Brulleman, Zandpad 42, Breukelen. Telefoon no. 0 3462-303.

TE KOOP GEVRAAGD: in goede staat verkerende 3- of 4-raams honingsliger. Brieven met omschrijving en prijs te richten aan C. L. Bestevaar, Van Tienhovenlaan 5, Velp (Gld.).

SPEURBIJTJES moeten vóór de 20ste der maand en kopij vóór de 10e der maand in Wageningen zijn.

Vele artikelen en berichten moeten wachten wegens plaatsgebrek. (Red.)

(Ongecorrigeerd)

Willem Word Wakker!

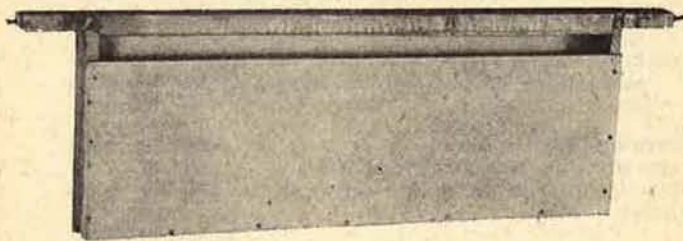
En nu zit er niets anders op, dan dat we de grote lijn maar weer verlaten en ons op zijwegen begeven. Want voordat we verder kunnen zullen we ons eerst moeten beraden, hoe we kunnen trachten op eigen bedrijf verder te komen en wat we met eigenteelt moeren en afleggers kunnen beginnen en hoe dat past in de Aalster methode. Om met het laatste te beginnen. U weet dat onze vereniging de Aalster methode propageert en daarover een aantrekkelijke en goed geïllustreerde beeldroman heeft uitgegeven. Ze doet dit natuurlijk in de eerste plaats omdat de methode goede resultaten geeft, omdat ze vooral de beginner een vaste lijn geeft en omdat men binnen zekere grenzen het zwermen in de hand heeft (wie heeft het daar over bruidszwermen?) en ook de man, die zich alleen zaterdag en/of zondag met zijn bijen kan bemoeien, met deze methode uitkomt. Er zijn natuurlijk bezwaren en velen willen niet zoveel reservevolken overwinteren, vooral niet met de huidige suikerprijzen. Een ander bezwaar is, dat we met deze methode tevens koninginneteelt bedrijven, immers we fokken in het hoofdvolk een jonge moeder en als we dus deze methode, om het zo eens te zeggen, volgens het boekje uitvoeren, dan doen we dat klakkeloos, we telen van elk volk, goed of slecht na, zonder het toepassen van enige selectie. En nu geloof ik nog steeds, dat we de kwaliteit van een stal op kunnen voeren, door regelmatig de moeren van volken, die om de een of andere reden niet voldoen, te vervangen door moeren uit onze beste volken en zeker als iedere imker dit doet. Ik ben me er volkomen van bewust, dat we hiermede nooit de resultaten kunnen bereiken, die we zouden hebben als we in al onze volken moeren van een goede stam konden invoeren afkomstig van een goed teeltstation, maar een stap in de goede richting is het zeker. Het lijkt mij dan ook meer aanbeveling te verdienen, een zodanig aantal afleggers te maken met doppen uit de beste volken, als er straks nodig zijn om de moeren uit de minder goede volken te vervangen, waarbij we er voor onvoorziene omstandigheden nog een paar extra aanhouden. Ook van die afleggers ziet u al gauw welke de beste zijn en die nemen we dan mee de winter in voor het gebruik in het volgende jaar.

Hoezeer volken uit elkaar kunnen lopen, moge u blijken uit het volgende: In de zomer van '59 schepte ik een middelmatige zwerm van onbekende herkomst, maar in ieder geval niet van mijn eigen stal. De zwerm werd in een achtramertje gedaan, het bleek een nazwerm te zijn en twee dagen later ging de moeder op bruidsvlucht. Boven het kastje stonden 6 volken die volgens de Aalster bewerkt waren en waar enige dagen tevoren de doppen waren uitgekomen. Uiteraard waren deze volken nog niet gecontroleerd, zodat niet bekend was of alle moeren van deze vol-

ken reeds bevrucht waren. In de middag bleek dat de bijen van dit zwermpje onrustig waren en vrijwel het gehele gezelschap hing tegen de voorkant van het kastje. Met het oog op mogelijke bruidsvluchten van de moeren, die er boven stonden, durfde ik er niets aan te doen en wachtte rustig af wat er ging gebeuren. De volgende dag bleek het hele zwermpje op de er boven staande grote kast te zijn aangevlogen en daar te zijn aangenomen, zonder dat er ook maar één slachtoffer gevallen was. Dit volk was daardoor behoorlijk sterk geworden, wat in de zomerogst — de linde deed het slecht dat jaar door de abnormale droogte — goed was te merken.

Direct na het slingeren van de zomerhoning kregen alle volken de honingkamer terug met een voorraam met droge suiker. De linde was zeker ruim 14 dagen eerder uitgebloeid dan andere jaren en er zette een periode in absoluut zonder enige dracht. De bijen vlogen eenvoudig niet, ondanks het prachtige zomerweer en dit is voor het eerst dat ik een dergelijke volkomen afwezigheid van dracht midden in de zomer heb meegemaakt en dat nog wel in een open bebouwing, waar anders altijd nog wat te halen valt van de bloemen in de tuinen. Dit heeft ook verschillende imkers parten gespeeld. Tal van volken hebben de broedaanzet volkomen gestaakt en zijn op de rand van de hongerdood geweest. Er zijn trouwens ook hongerswermen gevallen en er zullen bepaald volken overstuur zijn gegaan van Willempjes die, toen ze de buit binnen hadden, niet wakker genoeg zijn gebleven. Dat droge suiker voeren is voor dergelijke doeleinden toch zo'n prachtig hulpmiddel, maar daarover straks meer. Begin augustus zette plotseling een redelijke dracht in. Andere jaren gaan mijn bijen omstreeks die tijd naar de hei, maar voor zover deze in mijn omgeving niet door bosbrand was verwoest, stond ze er dor en akelig bij en het was niet te verwachten dat ze, voor zover ze nog zou bloeien, met zo weinig bodemvocht en de aanhoudende schrale wind, iets zou kunnen geven. Toch bleek later dat de heide het op sommige stukken niet onaardig had gedaan, al zijn de honingkamers er over het algemeen niet aan te pas gekomen, de onderbakken zagen er bij degenen die het goed troffen best uit. De bijen waren dus thuis gebleven en gingen ogenblikkelijk op stap om van deze onverwachte dracht te profiteren. Het bleek dat deze onverwachte nectar in hoofdzaak werd geleverd door de Ampelopsis, de zelfhechtende wingerd, die in de herfst zo mooi verkleurt en daarna kaal wordt en waarmede in mijn omgeving nog al wat muren zijn begroeid. Toen de Ampelopsis uitgebloeid was hield de dracht aan en ik moet u eerlijk zeggen, dat ik er niet achter ben kunnen komen, waar ze vandaan kwam. Het meest voor de hand liggend is dat de honing afkomstig was van de najaarsbloemen in de tuinen. Er werd door de diverse liefhebbers nog al behoorlijk gesproken en er stonden aardig wat zonnebloemen, asters, heleeniums en ander herfstgoed binnen het vlieggebied van de bijen. Het gevolg was, dat de broednesten voor de tijd van het jaar bijzonder groot waren en dat enkele laat gemaakte kleine afleggers zich nog tot normale volken ontwikkelden. De eerste les die we — als we maar weer wakker zijn — daaruit kunnen trekken is, dat we de volken het hele jaar door op volle sterkte moeten proberen te houden, om ook een niet voorziene en niet verwachte dracht te kunnen binnenhalen.

Ondanks het aanhoudend mooie herfstweer moest er toch ook eens aan het inwinteren worden gedacht, waarom de volken op 19 september werden nagekeken. Daarbij bleek dat één volk nog een klein stukje verzegeld broed in de honingkamer had. Verder bleek dat alle volken, met uitzondering van het bovenbedoelde in twee of drie honingkamerramen honing hadden. Het volk waar het zwermpje op was gevlogen had honing in acht ramen. Het ene kantraam was leeg en het andere kantraam was vervangen geweest door het voorraam. De middelste drie ramen waren geheel gevuld en bijna geheel verzegeld. Er zat zeker 12 tot 14 pond in de honingkamer en als ze allemaal

zo waren geweest zou ik ongetwijfeld nog een keer hebben geslingerd. Dit volk had in de voorzomer bijen, die allemaal nog al wat gele ringetjes hadden. Inmiddels waren ze allemaal grijs geworden en slechts een enkele bij vertoonde een heel lichte gele verkleuring van de eerste achterlijfsring, zodat hier Krainer invloed onmiskenbaar was. Deze bijen zijn ook erg makkelijk te behandelen en zitten lekker rustig op de raten. Het ligt voor de hand, dat ik zal trachten van dit volk zoveel mogelijk na te telen, om te zien of deze goede eigenschappen voor de nakomelingschap behouden blijven. Me dunkt als we allemaal en regelmatig in deze richting werken, moeten we toch vooruitkomen, in afwachting van het tijdstip, dat we al onze volken kunnen „bemoederen” met koninginnen van prima kwaliteit afkomstig van een vakkundig beheerd teeltstation.

U hebt wel gemerkt dat mijn bijen, als ze niet op reis zijn, in de stad staan. Verschillende stadsimkers hebben nog wel eens moeilijkheden met burens — gelukkig heb ik erg prettige burens en rustige bijen — maar wij moeten toch zoveel mogelijk ons best doen, ook terwille van de hele imkerij, deze moeilijkheden zoveel mogelijk te voorkomen. Zelf letten wij al lang niet meer op een steekje meer of minder, maar daardoor ontstaat ook het gevaar, dat wij ons steeds minder bewust zijn, dat de meeste mensen, die gewoonlijk ook nog geen verschil tussen een wesp en een bij kunnen zien, er doodsbenauwd voor zijn en afgezien van het feit, dat het gewoon een kwestie van fatsoen is je medemens zo min mogelijk overlast aan te doen, is het bepaald niet in ons belang, als er bij het gemeentebestuur klachten binnen komen over hinder van bijen. Laten we op dit gebied wrijving zoveel mogelijk vermijden. Zoals u weet speelt het ras hierbij een belangrijke rol en is de Krainerbij bijzonder zachtmoedig, daarentegen zijn kruisingen van Italianen dikwijls gauw tot steken geneigd. Nu is die rasenkwestie een bijzonder moeilijk punt. De Zwitsers b.v. zweren grotendeels bij hun inlandse zwarte bij en zijn wars van elke import van buiten. Zij huldigen de stelling, dat de inheemse bij, die zich door de jaren volkomen aan de plaatselijke omstandigheden wat klimaat en dracht betreft, heeft aangepast, niet te verbeteren is. Als dat wel zo was zou deze bij in de loop der jaren door de natuurlijke selectie en de evolutie, die de bijen hebben doorgemaakt, vanzelf anders zijn geworden. Ook de Duitse imkers van de Luenenburgerheide huldigen dit standpunt. Zij beschouwen de zwarte Duitse heidebij als een afzonderlijk ras en geven als oorzaak voor de teruggang van hun opbrengsten naast de verarming van de heide door het ontginnen van de beste stukken en dergelijke, ook op het achteruitgaan van het ras door het inbrengen van vreemd bloed, tengevolge van het kruisen met andere rassen. Die theorie van het aangepaste inheemse dier is moeilijk te ontzenuwen. Weliswaar zijn op andere terreinen van de veeteelt door het inbrengen van vreemd ras belangrijke resultaten bereikt, maar daar heeft men het geheel veel beter in de hand en is bovendien ook voorzichtigheid geboden, omdat men eerst na vele, vele jaren kan zien of er ook geen belangrijke nadelen naar voren komen. Bij het ingrijpen in de natuur is het heel gevaarlijk, om te vroeg victorie te kraaien, iets wat trouwens juist in de agrarische sector steeds weer opnieuw blijkt. Hoe het ook zij, als wij een zuivere Hollandse, laten we zeggen Noordegroepse bij hebben gehad, waar is deze dan gebleven. Zij wordt ons in de literatuur beschreven als bruin bij zwart af, maar als we zo eens op de stallen rondkijken, dan zien we vrijwel altijd min of meer gele ringetjes, een bewijs dat de import van Italianen en Amerikaanse goudbijen (welke ook van Italiaanse oorsprong zijn) uit vroeger jaren, zijn stempel wel op onze volken heeft gedrukt. Dit blijkt ook uit het feit, dat er nog maar zo weinig volken zijn die de raathoning mooi wit verzegelen, met een luchtlaagje tussen de honing en het wasdekseeltje. Een nadeel van deze kruisingen van Italianen is ook nog, dat ze in ons gure voorjaars-

klimaat zo langzaam in het broed komen en waar we de vroege bloei van koolzaad en fruit steeds meer moeten uitbuiten kunnen we dit helemaal niet hebben. Gezien het feit dat we dus kennelijk geen zuivere inlandse bij meer hebben en het zeer de vraag zal zijn en wie weet hoe lang dat duurt, of we deze nog ooit door selectie weer terug kunnen fokken, komt vanzelf de vraag naar voren: als we, hoe dan ook, koninginnen gaan telen om tot verbetering van onze bijenstapel te geraken, van welk materiaal moeten we dan uitgaan. En dan geloof ik wel, dat ik met het nodige voorbehoud mag zeggen, afgaande op de ervaringen van onze koninginneteeltcommissie en de resultaten in het buitenland, dat het dan wel de Krainer zal moeten worden. Deze bij heeft de eigenschappen, die wij nodig hebben, is niet steeklustig en heel prettig te behandelen. Ik zou dan ook met name die imkers, die moeilijkheden met burens hebben of vrezers en mischansen daardoor gedwongen zouden worden de bijenhouders op te geven, willen aanraden: probeer het eens met Krainers. Deze zullen bij een rustige en aan de omstandigheden aangepaste wijze van behandelen zeker geen last geven.

Daarbij rijst dan de vraag: hoe breng ik die overgang op een ander ras tot stand. De eenvoudigste maar niet bepaald de goedkoopste wijze is uiteraard het aantal moeren dat u nodig heeft aan te kopen en de hele stand in één keer van de gewenste moeren te voorzien. In de zwermtijd, als de bijen makkelijk een moer aannemen, is dat niet zo'n heksetoer. De oude moeren er af, doppen aan laten zetten, als al het aanwezige broed verzegeld is, dus op de negende dag, alle doppen er uit en als het volk zich goed

Krainers

moerloos voelt, de nieuwe moeren er in. Deze worden dan vrijwel zeker aangenomen. Nog veiliger is, dat u deze moeren iets eerder aankoopt en deze in afleggers invoert. Als de moer al even aan de leg is, zal het invoeren zeker goed gaan als u de moer volgens bovenvermelde werkwijze invoert maar dan met drie ramen t.w. de moer op het middelste raam en links en rechts daarvan een dekraat, uit dezelfde aflegger afkomstig, zodat de moer links en rechts door de eigen bijen wordt gedekt, vervolgens de raten uit de oorspronkelijke kast. Houdt u hierdoor raten met broed over, dan deze boven een rooster laten uitlopen.

Men kan dit doel echter ook bereiken met één, of als uw stand bij wijze van uitzondering nog wat groter is dan het kleine aantal volken, dat we tegenwoordig gewoonlijk bij de imkers aantreffen, met twee of drie van de gewenste moeren. We werken dan in twee étappes. Het eerste jaar telen we van

de nieuwe moer een aantal jonge moeren en liefst een paar meer dan we eigenlijk nodig hebben. Nu is het natuurlijk de methode, ten minste als we met Krainers gaan werken, deze naar het bevruchtungsstation op Schiermonnikoog te sturen, waar Krainer darrenvolken staan opgesteld. Maar dan moet u ook bevruchtungskastjes hebben, die u overigens best zelf kunt maken. Wilt u het echter op eigen stand proberen, dan moet u zich er goed van bewust zijn, dat deze eerste nateelt geheel of bijna geheel door de darren van uw eigen bijen wordt bevrucht, zodat er vermoedelijk veel kruisingen tussen zitten. Maar u heeft nog de aangekochte zuivere moer of moeren en de darren, die afkomstig zijn van uw nateeltkoninginnen zijn ook nog zuiver. Immers die darren zijn ontstaan uit een onbevrucht ei. Zij hebben dus geen vader, maar wel een grootvader, maar dat is de echtgenoot van zuiver ras, waarmee uw aangekochte rasmoer in de huwelijksboot is gestapt en die darren zijn dus nog raszuiver. In het tweede jaar zijn alle darren van uw eigen oorspronkelijke bijen verdwenen en hebt u dus nog de zuivere moer, waarmee u is begonnen, een aantal gekruiste moeren, maar uitsluitend raszuivere darren. Als u dus nog eens van de zuivere moer of moeren koninginnen nateelt, dan is u er, mits deze jonge moeren door uw eigen darren en niet door die van de buurman worden bevrucht. Dit is steeds het gevaarlijke punt bij pogingen tot rasverbetering op eigen stand. Nu leert de praktijk dat de bevruchting toch wel in heel veel gevallen door de darren van de eigen kast geschiedt en u kunt dit nog belangrijk bevorderen door dat jaar een ruime

aanzet van darren te bevorderen, waardoor u, om het eens militair uit te drukken, het overwicht in de lucht krijgt. Het is altijd goed om in volken, waarin u ongewenste eigenschappen ontdekt, de darrenaanzet zoveel mogelijk tegen te gaan en die in volken, die boven de middelmaat zijn, te stimuleren. Aannemende dat het lukt de moeren door uw eigen zuivere darren bevrucht te krijgen hebt u dus uw doel bereikt als u daarna de eerste nateeltkoninginnen door deze zuiver bevruchte moeren vervangt. Dit is natuurlijk nog al bewerkelijk, maar in de praktijk valt het nog al mee.

Probeert u in ieder geval de kwaliteit van uw volken op te voeren. Houdt de darren in de slechte volken weg. Als u koninginnen wilt telen, probeer dat dan te doen als de meeste volken op reis zijn en houdt uw teeltvolk(en) thuis, dan komt u met geduld en volharding zeker vooruit. Het verkrijgen van darrenraten ter bevordering van de darrenaanzet in goede volken is eenvoudig. Als u tegen de zwermtijd een raam geeft, alleen voorzien van een strookje voorbouw, kunt u er vrijwel zeker van zijn, dat dit geheel met darrenwerk wordt volgebouwd. U heeft dan tevens het voordeel dat de bijen gelijktijdig hun bouwdrift kunnen uitleven. In kasten met achterbehandeling, waarin dit wat makkelijker gaat, wordt dit zgn. bouwraam veel toegepast en de Duitse grootimker Paschke heeft daar zelfs zijn hele bedrijfsmethode op gegrond en daarover onder de titel „Der Baurahmenimker” een zeer verdienstelijke en in Duitsland veel gevolgde handleiding geschreven. (Wordt vervolgd)

Nieuws uit Oostelijk Flevoland

In aansluiting op het nieuws uit Oostelijk Flevoland in het februari-nummer laat ik hieronder de voorwaarden volgen, die aan het plaatsen van bijen worden verbonden. Misschien dat het door enkelen gevoeld wordt als een vrijheidsbeperking, maar aan anderen geeft het ongetwijfeld een gevoel van geruststelling. Ik meen deze weg te moeten volgen om afdwalingen in de uitgestrekte gebieden van deze grote polder te voorkomen.

BIJENPLAATSING IN OOST FLEVOLAND EN NOORDOOSTPOLDER

Voorwaarden:

1. Iedere stand bijenvolken, onverschillig waar deze staat, dus ook in het drachtveld, moet voorzien zijn van een bord, bevestigd aan een paal, duidelijk vermeldende naam en adres van de reisgroep of eigenaar.
2. Bij de eventuele plaatsing, worden door de toezicht houdend imker kaarten uitgereikt, welke worden voorzien van de naam van de reisgroep, alsmede van de naam en het adres van de persoon, die zijn volken bij genoemde reisgroep heeft geplaatst. Deze kaart is strikt persoonlijk.
3. Men is verplicht deze bij zich te dragen, wanneer men zich bij de bijen bevindt. Deze moet op aanvraag aan de politie of aan de toezichthoudend imker worden getoond.
4. Het zich bevinden bij andere standen, niet overeenkomende met het opschrift van de aan hem afgegeven kaart is verboden, tenzij men zich in gezelschap van de eigenaar van deze stand bevindt.

5. Indien men aan alle voorwaarden voldoet, wordt men geacht ontheffing te hebben verkregen van het verbod de poldergronden te betreden, doch alleen via de kortste weg vanaf de openbare weg naar zijn stand.
6. Bij niet naleving van de voorwaarden wordt aangenomen, dat men zich onbevoegd bij een stand bevindt en wordt van bevoegde zijde proces-verbaal opgemaakt.

Het is nog iets te vroeg zich een juist beeld te vormen van de stand van het koolzaad. De winter is tot nu toe vermoedelijk wel iets te zacht geweest; voor sommige percelen vreest men voor te veel bladvorming wat met mogelijk nog te verwachten sneeuw nadelig zou kunnen zijn. In het Groentje van april hoop ik hierop terug te komen. Zij, die hun aanvragen voor plaatsing van de volken in de polder nog niet indienden, worden verzocht dat, voor zover het plaatsing bij het koolzaad betreft, vóór 15 maart a.s. te doen.

E. WIETSMA
Lemsterweg 15, Oldelamer Fr.
Tel. 05268-261

Noot van de redactie:

Uit de publikatie dezer voorwaarden leide men niet af, dat daarvoor de instemming van het hoofdbestuur of van de Bespuitingscommissie zou zijn gevraagd of verkregen.

Vragenrubriek

Vragen voor deze rubriek zenden aan Bijenhuis te Wageningen. Alle vragen worden zo spoedig mogelijk per brief beantwoord en daarna in het Groentje gepubliceerd.

Vraag 5:

Hoe is het te voorkomen en te verhelpen, dat er een witte poederlaag boven op en vlekken in de met honing gevulde bokalen aanwezig zijn?

L. D. H. te D.

Honingbehandeling

Vermoedelijk bedoelt u met een „witte poederlaag” het laagje witte honing, dat zich, ook na de meest nauwgezette en reine behandeling in de bokaal of het vat aan de oppervlakte vormt. Vooral bij bepaalde honingsoorten (koolzaad- en klaverhoning) komt dit nog al eens voor.

Dit kan echter niet als een ongerechtigheid aangemerkt worden; integendeel, door sommigen wordt dat laagje als het fijnste („de room”) van de honing beschouwd. U moogt dit echter niet verwarren met een soort schuim, dat zich soms vertoont als gevolg van in de honing achtergebleven onreinigheden. Dit laatste kan door een doelmatige en reine behandeling worden voorkomen, b.v. zeven door brandschoon kaasdoek, zonder te roeren.

Met de „vlekken” in de met honing gevulde bokalen bedoelt u waarschijnlijk de enigszins als bevroren ruiten uitzijende plekken tegen de binnenkant van het glas. De honing is dan, zoals men wel eens zegt, „tegen het glas gekrompen”. Dit verschijnsel is te vermijden door de honingbokalen en de honing vóór het vullen van de flacons tot bloedwarm te verwarmen en bij de vulling de honingstraal eerst schuin in de flacon te laten lopen, aanvankelijk tegen de opstaande wand. Geleidelijk brengt men dan de flacon in de loodrechte stand.

S.

Vraag 6:

Ik ben in het bezit van een houten honingslinger, die nu erg lek is. Daar ik plaatwerker ben, was ik van plan een metalen kuip te maken. Kan ik de slinger ook van aluminium maken zonder schadelijke invloed op de honingsmaak, of van plaatijzer of later vertinnen of verzinken (galvaniseren)?

S. R. te Z.

Slingermantel van aluminium?

Een slinger van aluminium of van later te vertinnen plaatijzer zou waarschijnlijk wel aan de eisen kunnen voldoen. **Gegalvaniseerd** plaatijzer is echter niet aan te bevelen,

omdat de in honing voorkomende zuren een schadelijke verbinding met het zink zouden kunnen vormen.

Maar waarom neemt u als grondstof geen **zwaar blik**? Ik heb een slinger met blikken kuip reeds meer dan vijftig jaren in gebruik en hij is nog prima! Droog opbergen en goed reinigen onmiddellijk na gebruik is echter wel een vereiste en na reiniging even invetten met een lapje, waarop enige druppels zuivere naaimachine-olie.

S.

Vraag 7:

Ik heb kasten met in alle bakken vlieggen (twee broedbakken en één honingbak). Is het mogelijk om de oude moer op te sluiten in de boven- of onderbak door middel van het moerrooster na terugkomst van het fruit, als men daarna de kasten direct naar de moerasandijvie wil brengen? De bijen kunnen dan onder of boven invliegen. Wat gebeurt er met de moer of eventuele doppen als de moer niet uit de kast kan en de bijen toch zwermplannen maken, doppen aanzetten?

Hoe moet bij eventueel opsluiten van de moer het broed gehangen worden?

Hoe te handelen, om jonge moeren te krijgen na terugkomst van de moerasandijvie?

Ik heb voor iedere kast een reservekastje (beide met volken). Moet ik de reservevolken nu voor het reizen naar het fruit bij de grote kasten voegen, of kan ik, om meer vlieggen te krijgen voor de moerasandijvie, beter de reservekastjes ook naar het fruit brengen en dan verenigen voordat ik naar de moerasandijvie reis? In de 6-raamskastjes kunnen ook honingkamerramen gehangen worden boven de broedramen.

C. C. v. M. te G.

Zwermproblemen

Door opsluiting van de moer middels een moerrooster in één van de drie bakken zult u het beoogde doel, nl. de zwermverhinderend, niet bereiken. De gewone gang van zaken is dan zó, dat doppen worden aangezet, het volk zwermt, de moer probeert zich door het rooster te wringen en komt bij die pogingen om het leven. Misschien geeft zij haar pogingen om door het rooster te komen tijdig op en blijft voorlopig binnen. In beide gevallen komen de zwermbijen op de kast terug.

Na enige dagen komen echter jonge

moeren uit. Meestal wordt dan de oude moer afgemaakt en de zwerm komt af met een of meer jonge moeren, die wel door het rooster glippen. Hiermede is dan uw hele programma in de war gestuurd.

Ik zou u aanraden bij het Bijenhuis te Wageningen voor een luttel bedrag het boekje over de Aalster-methode aan te schaffen. Daarin vindt u omstandig en duidelijk aangegeven, op welke wijze te handelen (ook voor het verkrijgen van jonge moeren), terwijl u daarin bovendien een handleiding vindt voor het doelmatig aanwenden en behandelen van uw 6-raams-volken.

S.

Vraag 8:

Ik heb mijn bijenkasten staan achter in mijn tuin ongeveer 50 m. van de straat, waar aan de overzijde mijn overburen wonen in woningen, die met een witte verfstof bedekt zijn.

Nu moet ik elk voorjaar tijdens de reinigingsvluchten klachten aanhoren, dat hun woningen bevuild worden door mijn uitvliegende bijen.

Daar deze standplaats voor mijn bijenstal ideaal is, en ik ook geen betere ervoor kan vinden, vraag ik u, mij raad te geven, om dit euvel te kunnen voorkomen.

B. v. W. te R.

Reinigingsvlucht

De bijtjes moeten nu eenmaal hun vrachtje kwijt. Zij lozen dit, als zij gezond zijn, gedurende de vlucht.

Als bijen na een periode van huisarrest voor 't eerst uitvliegen zien wij dan ook duidelijk de sporen daarvan in de omgeving. Roerend goed (b.v. wasgoed, tuinmeubelen, kinderspeelgoed, enz.) kan men voor zo'n dag nog wel in veiligheid brengen, maar met vaste goederen is zulks uiteraard moeilijk. Men zou deze tijdelijk moeten afdekken en dat zal in de meeste gevallen niet uitvoerbaar zijn. Tegen dit euvel is verder niets te doen, doch gelukkig wordt de last vrijwel uitsluitend bij de reinigingsvlucht ondervonden, terwijl regen, zon en wind meestal spoedig hun reinigend werk doen. Met een heerlijke pot honing, op het juiste moment en met tact aangeboden, bereikt men vaak, dat klachten tot een minimum beperkt blijven.

S.

EXAMEN PRAKTISCH IMKER 1960

Voor deelname kan men zich tot 1 april opgeven onder gelijktijdige storting van het examengeld van f 10,- op giro 84 68 01 van de Vereniging.

Uitgezaaid koolzaad (oogst 1960) in ha. en a. per gemeente

(Cijfers: Centraal Bureau v. d. Statistiek)

	ha a		ha a		ha a
Grijskerk	9 35	Didam	1 90	Oud-Vossemeer	1 00
Oidehove	11 38	Valburg	7 00	Waarde	1 60
Ulrum	30 23	Batenburg	30	Philippine	3 35
Kloosterburen	13 36	Zelhem	50	Zaamslag	2 30
Leens	5 54	Aalten	1 06	Totaal	
Eenrum	6 82	Gendringen	40	Zeeland	21 90
Warffum	3 03	Totaal		Halsteren	3 00
Usquert	7 25	Gelderland	12 91	Steenbergen en	
Uithuizen	2 00	Mijdrecht	2 00	Kruisland	1 40
Kantens	4 55	Totaal		Dinteloord en	
Middelstum	7 09	Utrecht	2 00	Prinsland	2 00
Loppersum	1 90	Wieringerwaard	3 00	Willemstad	3 53
Uithuizermeeden	9 29	Barsingerhorn	75	Standdaarbuiten	80
Zandt, het	2 91	Wieringermeer	47 02	Made en	
Bierum	5 30	Haarlemmermeer		Drimmelen	4 00
Boer, ten	4 45	Beemster	6 50	Werkendam	9 50
Appingedam	4 02	Edam	5 50	Almkerk	1 55
Delfzijl	8 76	Texel	5 70	Eethen	1 70
Beerta	8 00	Beverwijk	5 75	Woensdrecht	1 50
Scheemda	40	Venhuizen	20	Oud- en	
Wedde	1 31	Totaal		Nieuw Gastel	1 00
Winsum	4 00	Noordholland	78 42	Hoeven	2 57
Slochteren	2 25	Zoetermeer	1 00	Budel	40
Totaal		Rhoon	1 10	Asten	20
Groningen	153 17	Ridderkerk	3 00	Totaal	
Barradeel	3 90	Hendrik Ido		Noordbrabant	33 15
Bildt, het	13 89	Ambacht	2 10	Susteren	5 50
Franekeradeel	1 09	Strijen	5 00	Urmond	12
Menaldumadeel	7 43	Ouddorp	3 07	Sittard	3 00
Ferwerderadeel	6 58	Melissant	2 85	Tuderen	2 12
Westdongeradeel	17 65	Dirksland	33	Berg en Terblijt	2 00
Oostdongeradeel	1 65	Herkingen	1 00	Klimmen	5 60
Kollumerland	7 20	Sommelsdijk	40	Maastricht	08
Wonseradeel	13 11	Middelharnis	4 00	Sint Geertruid	4 00
Totaal		Woubrugge	1 00	Noorbeek	2 00
Friesland	72 50	Hazerswoude	95	Wijre	2 12
Borger	3 00	Totaal		Wittem	3 00
Emmen	83	Zuidholland	25 80	Simpelveld	3 00
Totaal		Serooskerke (Sch.)	2 20	Bochoitz	2 00
Drenthe	3 83	Kerkwerpe	3 00	Bergen	8 15
Dalfsen	12	Noordgouwe	3 00	Vlodrop	02
Totaal		Nieuwerkerk	65	Totaal	
Overijssel	12	Sint Philipsland	1 00	Limburg	42 71
Hummelo en	75	Tholen	3 80	Noordoostelijke	
Keppel	1 00			Polder	22 90
Duiven				Oostelijk	
				Flevoland	2768 00

met Norg; Reutum met Albergen; Bathmen en Doornspijk werden opgeheven en we konden de afdeling Tegelen als nieuwe afdeling noteren.

Imkersdag

De Imkersdag te Enschede werd door 827 deelnemers bezocht. De kwaliteit van de inzendingen op de Nationale Honingtentoonstelling was uitstekend.

Komkommerkwesie

Het hoofdbestuur benoemde een komkommercommissie, die o.a. de afdelingen, die moeilijkheden onder- vinden, bijstaat. Het rapport van de door de directeur van de Tuinbouw ingestelde commissie verscheen in het verslagjaar.

Mijziekte

Het vervoersverbod werd weer uit- gebreid. De mogelijkheden om te reizen worden voor de bedreigde ge- bieden steeds geringer, wat tot ge- volg heeft, dat het aantal imkers terugloopt.

Verzekering

Ook dit jaar werd weer ruim f 4.000 aan schade uitbetaald.

Suikerprijs

Door middel van een enquête hoopt de Bedrijfsraad aan te tonen hoeveel bijenvolken aan de bestuiving der cultuurgewassen deelnemen. De cijfers zullen worden gebruikt bij de pogingen om tot een lagere suiker- prijs te komen.

Koninginneteelt

De belangstelling is groeiende. De heer Van den Berg heeft in het ver- slagjaar met succes koninginnen kunstmatig geïnsemineerd.

Consulentschappen

Wegens het bereiken van de pen- sioengerechtigde leeftijd is aan Dr. Ir. A. Minderhoud per 1 oktober 1959 eervol onslag verleend. Het ambtsgebied van Ir. J. Mommers is uitgebreid tot het gehele land. De heer J. M. A. van Os ging naar een andere werkring over en in zijn plaats is nog geen nieuwe assistent voor Limburg benoemd.

Examen Praktisch Imker

Voor dit examen slaagden 4 kandi- daten.

Ruwe honing

In het verslagjaar verscheen het K.B. 217, waarvan de belangrijkste bepaling is, dat slingerhoning niet meer als „ruwe honing” mag wor- den aangeduid.

Instructie keurmeesters

28 imkers en imkeressen namen deel aan de Instructiedag voor keur- meesters, die dit jaar voor het eerst gehouden werd.

Officiële mede- delingen

VERSLAG VAN DE SECRETARIS OVER 1959

Ontwikkeling der volken, dracht

De overwintering der volken was overal goed. De broedaanzet begon op vele plaatsen reeds begin februari. De drachtplanten waren vroeg. De fruitbloeï in het zuiden begon begin april, in de Betuwe om- streeks 10 april. Oogst 0—22 pond. Het koolzaad begon omstreeks 20 april te bloeien. Er werden oog- sten van 30 tot 80 pond gemeld. Van de paardebloem werd hier en daar zelfs 10 pond gehaald. Linde, vuil- boom en korenbloem leden op vele plaatsen van de droogte. De klaver deed het in de N.O.P. en in het noorden best, er werd tot 3 maal toe geslinderd. Elders was het te droog. De heide leverde slechts op

enkele plaatsen in het noorden een goede oogst. De moerasandijvie deed het buitengewoon goed. Voor een deel der imkers was 1959 maar matig, voor velen was het een over- vloedig jaar.

Onderwijs, voorlichting

Er werden 9 cursussen gegeven en 31 gesubsidieerde lezingen gehou- den. De voorlichtingsdienst gaf tal van filmvoorstellingen.

Markten

Op de bijen- en honingmarkten waren de prijzen als volgt: Kast- volken f 20,— tot f 45,—; korfvolken f 12,— tot f 20,—; zesramers f 18,— tot f 25,—; voorjaarshoning f 1,50 tot f 1,75; zomerhoning f 1,35 tot f 1,75; heideslengerhoning f 2,— tot f 2,25; zomerraathoning f 2,— tot f 2,75; heideraathoning f 3,50 tot f 3,75.

Ledental

Het aantal leden bedroeg op 31 dec. 7534 en het aantal afdelingen 284. De afdeling Veenhuizen smolt samen

BIJEN

in de boomgaard onmisbaar

Inzake het huren van bijenvolken door de fruittelers heeft ook dit jaar weer overleg plaats gehad tussen de Nederlandse Fruittelers Organisatie en de Fruittelersvakbond van de K.N.B.T.B. enerzijds en het bestuur van de Stichting Bedrijfsraad voor de Bijenhouderij in Nederland anderzijds.

In gezamenlijk overleg werden de volgende vergoedingen vastgesteld: voor kastvolken f 7,50 per volk; voor korfvolken f 6,50 per volk. Voor bijenvolken, die geplaatst worden in kassen (en daar, grotendeels, verloren gaan) wordt een vergoeding geadviseerd als volgt: voor kastvolken f 20,— à f 25,— per volk; voor korfvolken f 15,— à f 20,— per volk. In beide gevallen dienen de kosten voor vervoer der bijenvolken heen en terug in overleg tussen de bijenhouders en fruittelers te worden geregeld.

Deze vergoedingen zijn vanzelfsprekend slechts bedoeld als een richtlijn, dus als een maatstaf waaraan zowel de fruittelers als de imkers enig houvast kunnen hebben.

De voorwaarden zijn als volgt:

Wij willen onze leden met nadruk aanbevelen, zich aan deze voorwaarden te houden, die in onderling overleg werden vastgesteld, in het belang van zowel de imkerij als de Nederlandse fruitteelt.

Verplichtingen van de imker:

1. De bijenvolken moeten tijdig in de boomgaard aanwezig zijn, d.w.z. uiterlijk bij het begin van de bloei van de vruchtbomen.
2. De verzorging van de bijenvolken geschiedt door of vanwege de imker.
3. De volken mogen zonder toe-

stemming van de fruitteler niet worden verwijderd vóór het einde van de bloei.

4. De imker moet op verzoek van de fruitteler de volken verspreid plaatsen in de boomgaard. De spreiding zal echter niet verder dan tot groepen van tenminste 5 volken per ha gaan.
5. De te verhuren volken moeten aan de volgende eisen voldoen:

A. Korfvolken:

- a. Het volk moet een bevruchte, leggende koningin hebben.
- b. Eitjes en broed in alle stadia moeten aanwezig zijn. Verzegeld broed moet zichtbaar zijn.
- c. Tenminste 3 raten moeten door de bijen zijn bezet.
- d. Voldoende voedsel moet aanwezig zijn;

B. Kastvolken:

- a. Het volk moet een bevruchte, leggende koningin hebben.
- b. Eitjes en broed in alle stadia moeten aanwezig zijn in tenminste 4 raten.
- c. Het volk moet tenminste op 6 raten zitten.
- d. Voldoende voedsel moet aanwezig zijn.

Verplichtingen van de fruitteler

1. De fruitteler betaalt de imker vóór het einde van de bloei f 7,50 resp. f 6,50 per volk.
2. De fruitteler zal zijn vruchtbomen niet spuiten of stuiven met voor de bijen giftige stoffen gedurende de bloei.
3. Hij zal er tevens zorg voor dragen, dat andere door de bijen druk bezochte planten gedurende de bloei niet in aanraking

komen met giftige stoffen. Hij zal het nodige doen om te voorkomen dat sloten of andere drinkplaatsen van de bijen worden vergiftigd.

4. De fruitteler zal zorgen dat een behoorlijke standplaats aanwezig is voor de bijenvolken en draagt er zorg voor dat bijenvolken niet verplaatst worden.
5. Indien vee in de boomgaard komt moet de fruitteler voor een voldoende afrastering rond de bijenstand zorg dragen.

Controle

De fruitteler heeft het recht één of meer deskundigen te verzoeken te controleren of de geleverde volken aan de gestelde eisen voldoen. Tijdig zal aan de eigenaar der volken bericht worden gezonden wanneer de controle plaats heeft.

Arbitrage

Indien er geschillen zijn, die onderling niet kunnen worden opgelost, kan een beroep worden gedaan op de Rijksbijenteeltconsulent of een van zijn assistenten. De uitspraak daarvan is bindend voor beide partijen.

De fruittelers die onder bovenstaande voorwaarden bijenvolken wensen te huren worden beleefd verzocht hiervan zo spoedig mogelijk mededeling te doen aan de Vereniging tot Bevordering van de Bijenteelt „Bijenhuis” te Wageningen; R.-k. Bond van Bijenhouders van de N.C.B., Spoorlaan 50 te Tilburg; R.-k. Bond van Bijenhouders van de L.L.T.B., Klompstraat 21 te Heerlen; R.-k. Imkersbond van de A.B.T.B., Bergstraat 20 te Arnhem. Men gelieve daarbij het aantal bijenvolken op te geven.

Uit de

Afdelingen

AFD. VOORST

FILMAVOND OP 4 FEBR. 1960

Aanwezig ongeveer 20 personen, onder wie enige leden van de afdelingen Zutphen en Voorstonden.

De voorzitter, de heer G. Wolters, verwelkomt in zijn openingswoord de heren Groenveld en Seunninga uit Wageningen. Begonnen wordt met het vertonen van de film „Van immen en imkers.” Deze film pleit voor het vervangen van korven door kasten, toont de inrichting van kasten, het bijenleven, de bedrijfswijze, de bijenmarkt het bijenbezoek aan een aantal vruchtbomen, veldbloemen, koolzaad en heidestruiken, het vervoer en denatureren van suiker, het voeren van de bijenvolken, het zwermen, en nog veel meer. Treffend was

het verschil tussen een kersetak vol vruchten en een nabijgroeiende, bloemrijke tak, die door fijngazige stof voor insecten onbereikbaar gemaakt was en die geen enkele vrucht opleverde. Overtuigend sprak hieruit het nut en de noodzaak van de imkerij voor de fruitteelt.

Na de pauze werden enige vragen aan de heren Groenveld en Seunninga gesteld, en besprak de heer Groenveld de aard van onze vereniging. Hij wees erop, dat onze vereniging meer wil zijn dan alleen een suikerdistributieorgaan, zoals het zgn. suikerbondje. Onze vereniging doet veel meer en bevordert de belangen van imkerij en imkers op velerlei wijze, waarvan ook het suikerbondje profiteert, zonder bij te dragen, o.a. door overleg met de regering, bevorderen van plaatsing van

volken in boomgaarden en bij koolzaad, beperken van bespuitingen, verbeteren van de bijenweide, verzekering tegen schade, ijveren voor bepalingen in het Burgerlijk wetboek en voor een bespuitingswet, pogingen tot vermindering van de suikerprijs of tot verkrijging van subsidie, samenwerking met de 3 zuidelijke R.-K. bonden in de Bedrijfsraad, voorlichting van de leden door bibliotheek en maandblad, enz. enz.

De heer Groenveld vermeldde van een en ander een aantal voorbeelden. Hij merkte op, dat dit alles geld kost dus dat de afdracht aan het hoofdbestuur nodig is. Dat onze suikerprijs hoger zou zijn dan die van het suikerbondje, is onjuist, maar eenvoudigheidshalve wordt het bedrag voor de verzekering en voor de bijdrage aan de Bedrijfsraad, van de laatste waarvan het Rijk 75 pct. betaalt, tezamen f 0,02 per kg suiker, tegelijk geïnd. De jaarpremie voor de verzekering bedraagt f 2700,— Over 1959 heeft de verzekeringsmaatschappij f 4000,— aan de leden uitbetaald!

Teneinde suikerverlies te ontgaan ver-

vangt het Bijenhuis te Wageningen de papieren zakken door juten zakken. De uiteenzetting door de heer Groenveld, van welke hier de meeste hoofdzaken zijn vermeld, toonde duidelijk aan, dat het quotum van f 4,50 een zeer bescheiden bedrag is voor het vele, dat de vereniging ervoor doet.

De voorzitter doet mededeling van de uitnodiging aan onze leden voor de filmavond op 13 dezer door de afdeling Zutphen.

Hij dankt de heren Groenveld en Seunin-ga voor hetgeen zij ons in beeld en woord gegeven hebben.

THIERENS, secr.

AFD. KAMPEN e.o.

Op 4 febr. j.l. werd de jaarvergadering gehouden. De opkomst van de leden was zeer goed. Het ledenaantal is in 1959 van 58 tot 63 gestegen, wat een verheugend feit genoemd mag worden.

De aftredende bestuursleden W. Flier en J. Westera werden met grote meerderheid van stemmen herkozen.

Als afgevaardigde naar de Algem. Verg. te Utrecht werd benoemd W. Slot, als plaatsvervanger J. Oldenbroek.

Ten behoeve van de koolzaadstand in Oostel. Flevoland, werd een commissie van vrijwilligers gevormd, die bij een eventuele bespuiting van 't koolzaad, zorg zal dragen voor het sluiten en weer openen der kasten. Op voorstel van het bestuur zullen de heren J. Westera en J. v. d. Spoel, die resp. 36 en 22 jaar bestuurslid van deze afdeling zijn, bij het hoofdbestuur voorgedragen worden voor een onderscheiding, ter gelegenheid van het 40 jarig bestaan van de afdeling, hetgeen op 29 dec. 1960 het geval zal zijn. Besloten wordt om de herdenking op de jubileumdag te houden en dat hiervoor o.a. dan ook de dames van de leden zullen worden uitgenodigd.

Bij meerdere leden bleek wel belangstelling te bestaan voor een bezoek aan een bijenmarkt, annex honingtentoonstelling, zodat t.z.t. getracht zal worden een excursie te organiseren met als hoofddoel: bezoek bijenmarkt.

Tenslotte werd nog besloten, om ongeveer half mei, op een zaterdagmiddag, eens in excursieverband naar de koolzaadstand in Oostel. Flevoland te gaan, alwaar dan de heer Flier, als oud-imker, voor die leden die er belangstelling voor hebben, een praktische les in het imkeren zal geven.

AFD. LEERSUM

De afd. Leersum hield in januari haar jaarvergadering. Het ledental bleef gelijk op 26 leden. Men hoopt spoedig de cursus Moderne Bedrijfsmethoden te kunnen aangeven. Men kan zich nog opgeven bij secr. C. v. Kraingen, Rijkstraalweg 155, Leersum. Het depot maakte het eerste jaar reeds een behoorlijke omzet. De aftredende bestuursleden v. Kraingen, Stijn en Pluygers werden herkozen. Men hoopt ook dit jaar weer naar de polder te gaan. De heer C. Pater Jzn. uit Bunnik, hield een lezing over: Het zwermen in verband met het reizen naar de Flevopolder. Achtien leden waren ondanks het slechte weer ter vergadering aanwezig. Teneinde de kas te verstevigen werd de verloting ditmaal niet gratis gehouden. Aan het einde van de avond werd door het H.B.-lid voor Utrecht de Eremedaille

AFD. BRUMMEN

Op 17 januari overleed ons geachte lid

de heer

H. J. VAN DER WARDT,

in de ouderdom van 58 jaren. Hij was een van onze trouwe leden, met veel liefde voor zijn bijen.

Hij ruste in vrede.

Bestuur en leden van de afd. Brummen

der Vereniging uitgereikt aan de heer G. v. Woudenberg, wegens zijn 40-jarig lidmaatschap, waarvan 20 jaar onafgebroken als voorzitter.

C. P.

AFD. ENSCHEDE

Op 4 febr. 1960 werd onze algemene vergadering gehouden en kwamen de gebruikelijke punten en verslagen aan de orde. Voor de bestuursverkiezing werd er een brief voorgelezen van onze voorzitter de heer Gorter, dat hij wegens een griepje niet aanwezig kon zijn, en hij deelde mee dat hij geen nieuwe kandidatuur in het bestuur kon aanvaarden wegens zijn hoge leeftijd.

Met leedwezen werd hiervan kennis genomen, omdat de heer Gorter, niettegenstaande zijn leeftijd van 83 jaar, onze vergaderingen altijd uitmuntend geleid heeft en een stuwende kracht in onze afdeling is met steeds frisse en nieuwe ideeën; in zijn bovengenoemd schrijven stelde hij nog voor deze zomer een stalinspectie-wedstrijd te houden, waarvan een opvoedende kracht uit gaat. De heer Gorter is vanaf 1926 bestuurslid onze afdeling, waarvan de laatste 15 jaar als voorzitter en drager van de medaille van verdienste van onze landelijke vereniging. Op voorstel van het bestuur werd de heer Gorter bij acclamatie benoemd tot erevoorzitter, opdat hij de bestuursvergaderingen, als hij dat wil, kan blijven bezoeken en wij van zijn organisatorische talenten kunnen blijven profiteren. Verder werd besloten om dit jaar een excursie te maken naar de „Lehr- und Versuchsanstalt für Bienen“ te Münster.

AFD. ROTTERDAM.

HONINGKEURING

Op 15 februari hield onze afdeling een ledenvergadering. De opkomst was uitstekend en vermoedelijk te danken aan de bijzondere agenda van deze avond. Mej. H. C. Mansveld kwam honing keuren en gezien mej. Mansveld wel eens meer voor onze afdeling is opgetreden, stond het voor onze leden dus vast, dat we een leerzame avond zouden hebben. Dit is trouwens ook bewaarheid geworden.

Ook de leden hadden hun best gedaan. Op de tafel stonden een 50 tal potjes honing in diverse kwaliteiten en kleuren van strogeel tot donker groen. Mej. Mansveld nam ze een voor een onder handen, bekeek de kleur, de zuiverheid, de korrel enz. enz. niets ontging haar. Tenslotte de smaak, en al was het in sommige gevallen met de moed der wanhoop en las

je op haar gezicht de vraag zou ik het durven, de tanden er maar in en ook dat was weer gebeurd!! De beoordeling geschiedde pratende weg zodat alle aanwezigen er iets van konden leren.

Aan het eind van de bespreking dankte de voorzitter mej. Mansveld voor deze zeer voortreffelijk geslaagde avond.

P. Klapwijk, secr.

AFD. BUNNIK-HOUTEN

Ook deze afdeling was bijeen in januari j.l. voor een jaarvergadering. Over de honingresultaten was men niet ontevreden. Voor verhuur van bijenvolken voor het fruit bestond zeer veel belangstelling. Maar liefst f 5624,50 kon aan de imkers worden doorbetaald. Het depot had een omzet van f 1454,75. Bij de bestuursverkiezing werden herkozen de heren E. C. v. Rijn, Bunnik, en J. M. v. Duijn, Schalkwijk. Het ledental bleef gelijk.

Op 25 april zal het 12½-jarig bestaan der afd. Bunnik-Houten gevierd worden. De voorjaarsvergadering zal gewijd zijn aan de reisproblemen.

Wederom werd vastgesteld een adviesprijs voor honing, terwijl besloten werd adhesie te betuigen met het voorstel Westland voor de alg. vergadering. Als excursie-objekt werd naast de Imkersdag-honingtentoonstelling de Floriade opgenomen in het programma. Ons lid de heer Plek had een interessante collectie boeken meegenomen uit diverse landen, en vertelde van zijn ervaringen met surrogaat-stuifmeel.

C. P.

AFD. IJSSELSTEIN

Eveneens de afdeling IJsselstein vergaderde op 1 februari j.l. Voorzitter Q. Both werd herkozen en in de vacature van de heer v. Schaik werd benoemd de heer v. Beusekom.

Het overlijden van de heer v. Schaik werd herdacht, waarbij de voorzitter hem schelste als een actief en goed imker, ondanks dat hij pas op 70-jarige leeftijd met de imkerij begon. Gelukkig kon weer een nieuw lid worden ingeschreven, waardoor het ledental constant bleef.

Besloten werd in IJsselstein weer te reizen naar het fruit, maar ook naar de Flevopolder. Getracht zal worden met alle leden doelbewust koninginnetelt te gaan beoefenen en te gaan selecteren. Verder hadden de leden diverse imkersgereedschappen meegenomen en werden de ervaringen hierna met elkaar uitgewisseld. Het H.B.-lid, de heer C. Pater, was ook aanwezig en besprak actueel imkernieuws, zowel op bedrijfstechnisch terrein als wel op organisatorisch terrein.

C. P.

AFD. SOEST

GRATIS ZWERMEN VOOR CURSISTEN

In de vergadering van 25 januari zegden verschillende leden toe om iedere geslaagde cursist van de cursus voor beginners een zwerm cadeau te geven. Tevens werd besloten om elke beginner in de a.s. zomer daadwerkelijk te helpen in de geest van het Canadese „sponsor-systeem“, dat door de heer Zandvoort werd toegelicht. De afdeling zal weer met de volken naar de Flevopolder reizen, maar er gaan ook stemmen op om een fruitreis te maken.

A. J. van Breukelen, secr.

SPEURBIJTJES

TE KOOP: 50-60 prima volken in 6-8 raams of grote kasten, bij C. Verhagen, Dorpsstr. 45, Veldhoven, tel. 04995-256.

TE KOOP GEVRAAGD: Tweeraams slinger, in goede staat. Oudman, de Veenkampen 33, Emmen, tel. 05910-1547.

TE KOOP AANGEBODEN: 1 sierkast (Herenhuis, op verzoek foto ter inzage) met sterk volk, jonge, geknipte moer, f 75,—; 10 uitgebouwde honingramen voor het winnen van raath., f 5,—; 125 honingramen, kort- en langoor, vele nog nieuw, f 7,50; 1 kon. zeef en stuifmeelzeef, f 4,50; 10 broedramen, f 0,50; 1 Simplexhoningk., f 1,—; 3 honingbussen 25 kg, f 3,—; 14 vel honingk. (dun) en 9 v. broedk., f 4,—; 2 strokorven, in zeer goede staat, f 2,—; 2 3-raamkastjes, f 2,—; 4 keurig ingeb. boeken met afl. Maandschr. 1942 t/m 1954 en 3 jaarg. 1955-57 niet ingeb., f 7,50; 1 Dr. A. Minderhoud „Het leven der bijen“, f 1,—; 1 De Aalster bedr. meth., f 0,50; 1 De Roever „Bijen en bijenhouden“, lelijke band, f 2,50. Totaal f 116,—. In één koop f 90,—. Te bevr.: J. D. Rahder, Welgelegenlaan 31, Driebergen.

TE KOOP: 4 bevolkte bijenkasten broed en honingkamer, ramen Simplexmaat bij J. Kiljan, Soembastraat 18, Den Helder.

TE KOOP: een partij moerasandjvie en koolzaadhoning bij J. W. Jansen, Doetinchemseweg 28, Varsseveld, Tel. 08352-664.

TE KOOP: Nog enige 6 raamkastjes met voederklas en opzetrand à f 7,50. Ook in goede staat gebruikte bijenkasten Simpl. model à f 12,50. Adres Joh. M. Ydo, Jasmijnstraat 59, Den Haag.

TE KOOP AANGEBODEN: Moerasandjvie-klaver- en koolzaadhoning. Alsmede gebruikte bijenkasten en -korven. GEVRAAGD: 3-raamshoningsslinger. Bijenstand „De Bijenkorf“ Baarn, Telefoon K 2954-266.

TE KOOP: z.g.a.n. 6-raamkastjes, Simplexmaat en onverlijtbaar, zonder ramen en voerbak. Slechts f 8,25, onder rembours, bij 10 stuks franco huis. Nationaal Hive kasten, geheel nieuw, als de Spaarkast, maar met losse voet, zonder ramen, slechts f 30,— per stuk. Feeke Handels-onderneming, Bunnik.